
PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2018)0122

Udělení absolutoria za rok 2016: zvláštní zprávy Účetního dvora v souvislosti s udělováním absolutoria Komisi za rozpočtový rok 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 o zvláštních zprávách Účetního dvora v souvislosti s udělováním absolutoria Komisi za rozpočtový rok 2016 (2017/2188(DEC))

Evropský parlament,

- s ohledem na zvláštní zprávy Účetního dvora vypracované v souladu s čl. 287 odst. 4 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2016¹,
- s ohledem na konsolidovanou roční účetní závěrku Evropské unie za rozpočtový rok 2016 (COM(2017)0365 – C8-0299/2017)²,
- s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2016 spolu s odpověďmi orgánů³,
- s ohledem na prohlášení o věrohodnosti⁴ účetnictví o legalitě a správnosti uskutečněných operací, které předložil Účetní dvůr za rozpočtový rok 2016 podle článku 287 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 18. dubna 2018 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2016, oddíl III – Komise⁵ a na své usnesení obsahující připomínky, které je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí,
- s ohledem na doporučení Rady ze dne 20. února 2018 o udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2016 (05940/2018 – C8-0042/2018),
- s ohledem na články 317, 318 a 319 Smlouvy o fungování Evropské unie,

---

¹ Úř. věst. L 48, 24.2.2016.

² Úř. věst. C 323, 28.9.2017, s. 1.

³ Úř. věst. C 322, 28.9.2017, s. 1.

⁴ Úř. věst. C 322, 28.9.2017, s. 10.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2018)0121.

- s ohledem na článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,
  - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002¹, a zejména na články 62, 164, 165 a 166 tohoto nařízení,
  - s ohledem na článek 93 a přílohu IV jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A8-0130/2018),
- A. vzhledem k tomu, že podle čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii Komise plní rozpočet a řídí programy a podle článku 317 Smlouvy o fungování Evropské unie tak činí ve spolupráci s členskými státy na vlastní odpovědnost, v souladu se zásadami řádného finančního řízení;
- B. vzhledem k tomu, že zvláštní zprávy Účetního dvora obsahují informace o otázkách souvisejících s čerpáním finančních prostředků, a jsou tudíž pro Parlament užitečné při plnění jeho úlohy coby orgánu příslušného k udělení absolutoria;
- C. vzhledem k tomu, že jeho připomínky ke zvláštním zprávám Účetního dvora tvoří nedílnou součást výše uvedeného rozhodnutí Parlamentu ze dne 18. dubna 2018 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2016, oddíl III – Komise;

Část I – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 21/2016 s názvem „Předvstupní pomoc EU pro posílení správní kapacity v zemích západního Balkánu: metaaudit“

1. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora ve formě metaauditů, která obsahuje přehled o řízení předvstupní pomoci Komise v Albánii, Bosně a Hercegovině, Kosovu, bývalé jugoslávské republice Makedonii, Černé Hoře a Srbsku a předkládá níže své připomínky a doporučení;
2. bere na vědomí, že Komise musí fungovat v náročném politickém kontextu a setkává se s mnoha nedostatky veřejných institucí příjemců, jako je např. přebujelá byrokracie, vysoká fluktuace zaměstnanců, nízká účinnost, nedostatečná odpovědnost a korupce;
3. vyzývá všechny zúčastněné strany, aby věnovaly zvláštní pozornost definicím kvalitativních vnitrostátních strategií a vnitrostátních a regionálních programů, které by obsahovaly jasné, realistické a měřitelné cíle, a aby lépe propojily koncepci programů přijímající země s těmito strategiemi a příslušnými analýzami potřeb;
4. podporuje orgány zemí západního Balkánu v tom, aby pokračovaly v úsilí v klíčových oblastech řádné správy věcí veřejných a směrem k reformě jejich veřejné správy, včetně oblastí finanční kontroly v rámci řízení veřejných financí; žádá všechny zúčastněné strany, aby navýšily své úsilí v rámci rozvíjení či posilování strategií s cílem koordinovat uplatňování reformy řízení veřejných financí;
5. považuje za zásadní posílit uplatňování zásady podmíněnosti, a to tak, že se předem

¹ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

ověří kapacita příjemce, zda je schopen splnit vše, co je nezbytné k realizaci vysoce kvalitního projektu, a v konkrétních měřitelných hodnotách;

6. vyjadřuje politování nad tím, že přibližně polovina projektů financovaných Uníí se zaměřením na posilování reformy veřejné správy a právního státu nebyla udržitelná; zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet udržitelnost, zejména v rámci projektů zaměřených na posilování správní kapacity; vyjadřuje politování nad tím, že udržitelnost nebyla zajištěna v mnoha případech kvůli základním faktorům, jako je nedostatek rozpočtových prostředků a personálu a především nedostatečná politická vůle příjemce reformovat instituce; vyzývá Komisi, aby navázala na úspěchy úspěšných projektů s vymezenou přidanou hodnotou a zajistila udržitelnost a životaschopnost projektů, a to tak, že nastaví toto kritérium jako předpoklad pro projekty při uplatňování NPP II;
7. je přesvědčen, že stále existuje prostor ke zlepšení některých klíčových odvětví, aby splňovala normy Unie, jako je např. dodržování zásad právního státu, reforma veřejné správy a řádná správa věcí veřejných; je toho názoru, že pomoc poskytovaná v těchto oblastech by se měla navýšit a být efektivnější a udržitelnější vzhledem k úzké souvislosti se strategií rozšíření a politickými kritérii;
8. vyzývá Komisi, aby se prioritně zaměřila na boj proti korupci a organizované trestné činnosti a aby podpořila státní zastupitelství a rozvoj transparentnosti a požadavky na integritu ve veřejné správě; opakuje, že je zapotřebí zajistit stabilnější a striktnější strategii a větší politický závazek vnitrostátních orgánů, aby se v tomto ohledu zajistily udržitelné výsledky;

Část II – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 24/2016 s názvem „Je potřeba většího úsilí ke zvyšování povědomí o pravidlech státní podpory v politice soudržnosti a k zajištění jejich dodržování“

9. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s doporučeními v ní uvedenými;
10. s uspokojením konstatuje, že Komise velkou většinu těchto doporučení provede;
11. zdůrazňuje, že všechna příslušná generální ředitelství, především GŘ COMP a GŘ REGIO, musí mít přístup ke všem databázím útvarů Komise, aby se mohla účinně zhostit svých povinností;
12. vyzývá Komisi, aby z důvodu možného ohrožení ochrany finančních zájmů Unie přezkoumala své rozhodnutí o neprovedení doporučení 4 b);
13. může akceptovat zdrženlivost Komise, pokud jde o provedení doporučení 4 d), pokud alternativní metody členských států budou stejně účinné jako centrální registr pro sledování podpory „de minimis“; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby tomu tak skutečně bylo;
14. je přesvědčen, že před provedením hlavních projektů je pro členské státy prvořadé mít právní jistotu ohledně příslušných pravidel pro poskytování státní podpory, jelikož jasná a jednotná pravidla mohou mít v této oblasti podíl na snížení míry chyb;
15. vyzývá Komisi, aby zajistila, že vnitrostátní kontrolní orgány budou s příslušnými pravidly pro poskytování státní podpory dobře obeznámeny a že si je ověří, než předloží svou výroční kontrolní zprávu;

16. v této souvislosti vítá dohodu GŘ COMP a GŘ REGIO z března 2015 na společném akčním plánu pro státní podporu; konstatuje, že akční plán původně tvořilo šest opatření ohledně zvýšení povědomí a zlepšení znalostí v oblasti státní podpory ve všech členských státech: určení a šíření osvědčených postupů, školení pro odborníky v oblasti státní podpory, workshopy týkající se jednotlivých zemí, semináře pro odborníky, další rozvoj databáze otázek a odpovědí (sít' 86 ESHS-EP) a rozvoj informační databáze státní podpory; od roku 2016 Komise poskytuje také specializovaný školicí modul;
17. také vítá, že GŘ COMP do ledna 2016 uspořádalo v Bulharsku, Chorvatsku, České republice, Rumunsku a na Slovensku školení o státní podpoře a infrastruktuře;
18. podporuje Účetní dvůr v jeho požadavku na centrální celounijní databázi, do níž budou moci příslušné orgány členských států nahlédnout za účelem zjištění identity podniků, na něž byl vydán inkasní příkaz ohledně státní podpory a také ohledně stavu postupu navrácení; domnívá se, že by tato databáze mohla být důležitá pro budoucí analýzy rizik;

Část III – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 29/2016 s názvem „Jednotný mechanismus dohledu – dobrý začátek, jsou však zapotřebí další zlepšení“

19. připomíná tyto právní základy:

- a) čl. 287 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU): „1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Unie. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každé z institucí nebo jiných subjektů zřízených Uní, pokud to jejich zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a správnosti uskutečněných operací, které bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie. Toto prohlášení může být doplněno zvláštními hodnoceními ke každé hlavní oblasti činnosti Unie.“

- b) článek 27 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (protokol č. 4 připojený k SEU a SFEU): „27.1. Účetnictví ECB a národních centrálních bank ověřují nezávislí externí auditoři doporučení Radou guvernérů a schválení Radou. Auditoři jsou oprávněni zkoumat veškeré účetnictví ECB a národních centrálních bank a obdržet veškeré informace o provedených operacích.

27.2. Článek 287 Smlouvy o fungování Evropské unie se vztahuje výlučně na zkoumání výkonnosti správy ECB.“

- c) čl. 20 odst. 1 a 7 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013¹, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi: „1. ECB je v souladu s touto kapitolou odpovědná za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě. 7. Evropský účetní dvůr při svém přezkumu výkonnosti správy ECB podle článku 27.2 statutu ESCB a ECB zohlední také úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB tímto nařízením.“

20. podporuje závěry Účetního dvora a vítá skutečnost, že ECB přijala všechna doporučení

---

¹ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

Účetního dvora¹;

21. je však znepokojen zprávou kontaktního výboru nejvyšších kontrolních orgánů Evropské unie, která porovnávala kontrolní pravomoci vůči orgánům bankovního dohledu u 27 z 28 vnitrostátních nejvyšších kontrolních orgánů v celé Unii; lituje toho, že výsledné prohlášení poukázalo na to, že v těch zemích, kde dřívější mandáty vnitrostátních nejvyšších kontrolních orgánů provádět kontrolu orgánů provádějících bankovní dohled nebyly nahrazeny kontrolou Účetního dvora nad dohledovými činnostmi ECB na podobné úrovni, vznikla oblast, jež nepodléhá žádné kontrole²;
22. zdůrazňuje, že toto své znepokojení vyjádřil již ve svém usnesení ze dne 10. března 2016 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015³;

---

¹ ECB by měla:

1. dále zefektivnit svůj rozhodovací proces a delegovat určitá rozhodnutí na nižší úroveň, aby Radě dohledu umožnila soustředit se na náročnější úkoly;
2. posoudit související rizika a zavést potřebná ochranná opatření včetně řízení možných střetů u žádostí a specializovaného monitorování souladu s předpisy, aby překonala obavy týkající se využívání sdílených služeb;
3. alokovat dostatečné zdroje a dovednosti v oblasti interního auditu, aby dle potřeby mohla zajistit pokrytí vysoce a středně rizikových oblastí;
4. plně spolupracovat s Účetním dvorem, aby mu umožnila výkon jeho mandátu, a tím posílila vyvozování odpovědnosti;
5. vypracovat formální rámec pro měření a zveřejňování informací o výkonnosti dohledu, aby posílila vyvozování své odpovědnosti vůči externím subjektům;
6. pozměnit nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu tak, aby v něm byly formalizovány závazky zúčastněných vnitrostátních příslušných orgánů a bylo zajištěno, aby se všechny tyto orgány plně a úměrně podílely na činnosti společných týmů dohledu;
7. ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány vytvořit profily rolí/týmů a metody pro posuzování vhodnosti pracovníků, které vnitrostátní příslušné orgány plánují jmenovat do společných týmů dohledu, a jejich následné výkonnosti;
8. zřídit a spravovat centralizovanou, standardizovanou a komplexní databázi dovedností, zkušeností a kvalifikací zaměstnanců společných týmů dohledu, a to jak z řad ECB, tak z vnitrostátních příslušných orgánů;
9. zavést formální osnovy odborné přípravy pro nové i stávající pracovníky dohledu ve společných týmech dohledu;
10. vypracovat a zavést na rizicích založenou metodiku pro určování cílového počtu zaměstnanců a složení dovedností pro společné týmy dohledu;
11. pravidelně přezkoumávat a dle potřeby aktualizovat model uskupení používaný v důležitém procesu plánování dohledu;
12. doplnit nebo přerozdělit své zaměstnance, aby mohla podstatně posílit svou přítomnost při kontrolách významných bank na místě na základě jasně stanoveného pořadí priorit v oblasti rizika;
13. bedlivě sledovat nedostatky v systému IT pro kontroly na místě a snažit se zvýšit kvalifikace a dovednosti pracovníků vnitrostátních příslušných orgánů, kteří provádějí kontroly na místě;

² Prohlášení kontaktního výboru vedoucích představitelů nejvyšších kontrolních orgánů členských států EU a Evropského účetního dvora „Zajištění plně kontrolovatelného, odpovědného a účinného mechanismu bankovního dohledu po zavedení jednotného mechanismu dohledu“.

³ Úř. věst. C 50, 9.2.2018, s. 80.

23. lituje omezené transparentnosti informací pro dohlížené subjekty v důsledku přístupu, který zaujala ECB ke zveřejňování informací, což má za následek, že dohlížené subjekty nemohou výstupu procesu přezkumu a obezřetnostního vyhodnocení plně porozumět; zdůrazňuje, že Účetní dvůr vyjádřil znepokojení nad netransparentností, která pod něj může zvyšovat „riziko svévolného jednání orgánu dohledu“;
24. poukazuje na to, že neexistence žádného dohledu, který by zkoumal expozici bank nelikvidním „činnostem úrovně 3“, včetně toxických aktiv a derivátů, vedla k asymetrickému výkonu funkce dohledu; soudí, že velká zaujatost vůči úvěrovým rizikům týkajícím se trhů a operačním rizikům vyplývajícím ze spekulativních finančních aktivit měla za následek penalizaci komerčních bank ve prospěch velkých investičních bank, což zpochybnilo hodnotnost a spolehlivost dosud prováděných komplexních hodnocení; je znepokojen nedávnými prohlášeními předsedkyně rady dohledu Danièle Nouyové týkajícími obtíží ECB a její neschopnosti pokročit ve věci řádného hodnocení pozic týkajících se těchto složitých a rizikových produktů;
25. se znepokojením bere na vědomí zjištění Účetního dvora týkající se neexistence skutečného organizačního oddělení měnové politiky ECB a funkcí dohledu a také jasných a přísných pravidel správy a řízení s cílem předcházet střetům zájmů, což jen posiluje obavy ohledně inherentního střetu zájmu mezi úlohou ECB při zachování stability eura a obezřetnostním dohledem velkých evropských úvěrových institucí;
26. podporuje zjištění Účetního dvora ohledně nutnosti provést analýzu rizik týkající se využití sdílených služeb u úkolů souvisejících s měnovou politikou i s funkcí dohledu ECB;
27. je v této souvislosti znepokojen konstatováním Účetního dvora, že míra informací, které ECB poskytla, jen částečně dostačovala pro posouzení účinnosti operací spojených se strukturou správy a řízení jednotného mechanismu dohledu, činnosti jeho společných týmů dohledu a jeho kontrol na místě; zdůrazňuje, že jsou tudíž důležité oblasti, v nichž audit neproběhl;
28. z hlediska zodpovědnosti pokládá za nepřijatelné, aby auditovaný subjekt, tedy ECB, chtěl pouze sám rozhodovat, k jakým dokumentům mohou mít externí auditoři přístup¹; vyzývá proto ECB, aby plně spolupracovala s Účetním dvorem jakožto externím auditorem a poskytla mu plný přístup k informacím, aby vše proběhlo v souladu s výše uvedenými pravidly;
29. vyzývá Účetní dvůr, aby do listopadu 2018 informoval příslušný výbor Parlamentu o tom, zda se podařilo problém týkající se přístupu k informacím vyřešit;
30. je si vědom stávajícího ujednání pro předkládání zpráv mezi ECB a Parlamentem²; domnívá se, že tato ujednání však nemohou nahradit audit Účetního dvora;
31. připomíná, že Komise měla do 31. prosince 2015 zveřejnit přezkum uplatňování nařízení Rady (EU) č. 1024/2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi; lituje

---

¹ Omezení přístupu k informacím viz příloha II této zvláštní zprávy.

² Stávající ujednání pro předkládání zpráv mezi ECB a Evropským parlamentem viz příloha IX této zvláštní zprávy.

toho, že se tak nestalo;

32. vyzývá proto Komisi, aby tuto zprávu co nejdříve dokončila;

Část IV – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 30/2016 s názvem „Účinnost podpory EU určené pro prioritní odvětví v Hondurasu“

33. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora, schvaluje jeho doporučení a předkládá níže uvedené připomínky a doporučení; rovněž bere na vědomí odpovědi Komise;
34. konstatuje s uspokojením, že zpráva Účetního dvora byla dobře přijata, a to jak vládou Hondurasu, tak Komisí, a že výzvy určené Účetním dvorem, jakož i jeho závěry byly velmi užitečné pro posílení politického dialogu mezi Hondurasem a Unií;
35. připomíná, že vztahy mezi Hondurasem (jakožto součástí Střední Ameriky) a Unií jsou v současnosti v zásadě založeny na dohodě o přidružení uzavřené v roce 2012, která představuje pevnou dlouhodobou vazbu vycházející ze vzájemné důvěry a obrany společných hodnot a zásad; poukazuje na to, že dohoda stanoví tři základní pilíře činnosti: politický dialog, spolupráci a obchod; připomíná zejména, že v rámci dohody se obě strany zavázaly k zavedení opatření, která podpoří hospodářský rozvoj, přičemž zohlední vzájemné zájmy, jako je vymýcení chudoby, tvorba pracovních míst a spravedlivý a udržitelný rozvoj;
36. zdůrazňuje, že dohodu dosud ratifikovalo 21 členských států; doufá, že státy, které ji dosud nepodepsaly, tak učiní co nejdříve, neboť plné uplatňování všech tří pilířů posílí rozvoj politického dialogu, umožní účinné přidělování finančních zdrojů a konečně zajistí, aby podpora Unie účinně přispěla k rekonstrukci a transformaci Hondurasu;
37. připomíná, že ze zemí Střední Ameriky dostává Honduras od Unie nejvyšší rozvojovou pomoc, přičemž příspěvek Unie je čtvrtým nejvyšším z 12 hlavních dárců Hondurasu a dosahuje 11 % celkové oficiální rozvojové pomoci, kterou země získává; poukazuje na to, že celkový příděl se zvýšil z 223 milionů EUR na období 2007–2013 na 235 milionů na období 2014–2020;
38. se znepokojením však konstatuje, že finanční příspěvek Unie za kontrolované období dosáhl pouze 0,2 % HDP země, což je mnohem nižší procento než v případě jiných dárců, zejména Spojených států amerických;
39. konstatuje rovněž, že podle údajů Světové banky Honduras po globální hospodářské krizi prošel z hospodářského hlediska mírným zotavením, které podnítily veřejné investice, vývoz a vysoké příjmy z remitencí, což umožnilo růst ve výši 3,7 % v roce 2016 a 3,5 % v roce 2017;
40. zdůrazňuje však, že ačkoliv jsou hospodářské vyhlídky povzbudivé a navzdory úsilí ze strany vlády a dárců má Honduras stále nejvyšší míru chudoby a hospodářské nerovnosti v Latinské Americe a v roce 2016 žilo podle oficiálních údajů v chudobě asi 66 % obyvatel a zemi trápí neustávající, značně rozšířené násilí, korupce a beztržnost; konstatuje, že navzdory tomu, že míra vražd v uplynulých letech klesla, stále je jednou z nejvyšších na světě a je nejvyšší v Latinské Americe; zdůrazňuje rovněž, že v zemi nadále existují vážné obtíže a problémy týkající se přístupu k základním potřebám, příležitostem v oblasti zaměstnání, přírodním zdrojům, jako je půda a prostředky k přežití, a že ženy, původní obyvatelstvo a osoby afrického původu jsou skupinami

obyvatelstva nejvíce zranitelnými vůči porušováním lidských práv v důsledku nerovnosti;

41. se zvláštním znepokojením zdůrazňuje, že Honduras je nadále jednou z nejnebezpečnějších zemí na světě pro obránce lidských práv a environmentálních práv, která jsou v mnoha případech úzce spojena, poukazuje na to, že podle údajů organizace Global Witness bylo v Hondurasu od roku 2009 zavražděno nejméně 123 aktivistů, kteří bránili půdu a životní prostředí, přičemž mnozí z nich byli členové společenství původního a venkovského obyvatelstva, která se postavila proti obrovským projektům na svém území, jako tomu bylo v případě Bertý Cáceresové, jejíž vražda dosud nebyla objasněna; žádá Komisi, aby zajistila, aby spolupráce mezi Hondurasem a Unií žádným způsobem nepoškozovala lidská práva honduraského obyvatelstva, a aby pravidelně a přísně dohlížela na to, že tomu tak bude i nadále; připomíná v tomto smyslu význam evropského nástroje pro demokracii a lidská práva pro přímé a naléhavé poskytování finanční a materiální podpory obráncům lidských práv, kteří jsou v ohrožení, a nouzového fondu, který umožňuje, aby delegace Unie poskytovaly přímou podporu ad hoc; žádá rovněž Komisi, aby podpořila účinné uplatňování směrnic Unie týkajících se obránců lidských práv prostřednictvím přijímání místních strategií s cílem zajistit jejich úplné zavedení do praxe, a to ve spolupráci s organizacemi občanské společnosti, které již mají zkušenosti v této oblasti;
42. s velkým znepokojením bere na vědomí závažné incidenty, k nimž došlo v Hondurasu po volbách konaných 26. listopadu loňského roku; podotýká, že evropské a mezinárodní síť na obranu lidských práv a sdělovací prostředky odsoudily nepřiměřené a někdy osudné použití síly vůči demonstrantům ze strany vnitrostátních donucovacích orgánů a další útoky proti obráncům lidských práv v souvislosti s touto povolební krizí s tím, že organizace na ochranu lidských práv zaznamenaly 30 případů zabití (21 osob zahynulo v rukou vojenské policie (PMOP), 232 lidí bylo zraněno a 1 085 zadrženo; podotýká, že Úřad vysokého komisaře OSN v Hondurasu doložil více než 50 případů zastrašování a pronásledování obránců lidských práv, vedoucích představitelů společnosti a novinářů; konstatuje, že v této situaci oznámila vláda Hondurasu zřízení Sekretariátu pro lidská práva, který zahájil svou činnost dne 27. ledna 2018 coby jednotka oddělená od současného Sekretariátu pro lidská práva, spravedlnost, způsob vlády a decentralizaci; žádá ESVČ, aby zvýšila podporu Unie určenou obráncům lidských práv a podporu politického dialogu, a žádá honduraskou vládu, aby dodržela svou odpovědnost a splnila povinnost zachovat mír a zajistit bezpečnost svých občanů;
43. připomíná, že je důležité, aby soukromý sektor zemí Unie též dodržoval lidská práva a nejpřísnější sociální a environmentální normy, a to přinejmenším evropské normy v této oblasti; žádá Unii a její členské státy, aby se nadále aktivně zapojovaly do činnosti Organizace spojených národů s cílem zavést mezinárodní dohodu, která zajistí odpovědnost podniků za veškerou účast na porušování lidských práv;
44. připomíná, že politický převrat v roce 2009 měl pro zemi katastrofální důsledky: sociálně-ekonomický růst zaznamenal výrazné zpomalení, přestala přicházet mezinárodní pomoc a země byla vyloučena z Organizace amerických států; konstatuje, že činnosti Unie během této doby však mohly být v Hondurasu zachovány, ačkoli došlo ke zpožděním v provádění ve všech prioritních odvětvích a některé z nich, jako je například harmonizace právního rámce, dokonce nemohly být dokončeny; zdůrazňuje, že pokud by Unie neposkytla a nezachovala svou podporu prioritním odvětvím spolupráce, podmínky těchto odvětví by byly ještě obtížnější;

45. bere na vědomí úmysl vyjádřený vládou Hondurasu podrobit se mezinárodnímu prověřování a spolupráci s mezinárodními organizacemi (zřízení Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, nedávné usídlení Mise na podporu boje proti korupci a beztrestnosti v Hondurasu, kontroly účetnictví státu ze strany organizace Transparency International atd.); upozorňuje však, že je důležité uznat a uplatňovat získaná ponaučení a osvědčené postupy a neprodlužovat donekonečna závislost na těchto organizacích při plnění základních povinností státu; s velkým znepokojením bere na vědomí odstoupení vedoucího Mise na podporu boje proti korupci a beztrestnosti Hondurasu (MACCIH), k němuž došlo dne 18. února 2018 z důvodu nedostatečné podpory mise ze strany Organizace amerických států, která jí před dvěma lety svěřila úkol odstranit v Hondurasu korupci (nedostatečné prostředky, nevhodná organizace, absence obstojných zařízení atd.); konstatuje, že navzdory této chybějící podpoře dosáhla MACCIH od roku 2017 významných výsledků v boji proti korupci, důležitých odsouzení zaměstnanců správy zapojených do závažných případů korupce a vyšetřování, jež se týkají honduraské politické třídy; obává se, že tyto okolnosti budou odrazovat od prvního velkého regionálního úsilí, pokud jde o boj proti korupci a beztrestnosti jedné ze zemí, která jej nejvíce potřebuje, a žádá honduraskou vládu a Organizaci amerických států, aby bezpodmínečně podpořily a usnadnily práci MACCIH, a dále žádá ESVČ, aby s touto misí nadále spolupracovala na dosahování společných cílů;
46. bere na vědomí, že audit, který provedl Účetní dvůr, se soustředil na období 2007–2015, ve kterém platby Unie dosáhly 119 milionů EUR, a že kontrolovanými prioritními odvětvími bylo snížení chudoby, lesní hospodářství a oblast bezpečnosti a práva, které obdržely 89 % prostředků bilaterální podpory; domnívá se však, že období, kterým se Účetní dvůr zabýval ve své zprávě, je příliš dlouhé a přesahuje dokonce i funkční období Evropské komise a že kromě toho zahrnuje obzvláště obtížné a nestejně politické a hospodářské situace; domnívá se, že v zájmu vyšší účinnosti by období auditů měla být kratší nebo by se měla provádět hodnocení v polovině období, neboť zpráva v příliš mnoha případech odhaluje již odstraněné problémy či nedostatky, a proto jsou některé z jejích závěrů a doporučení zastaralé; zdůrazňuje rovněž, že Účetní dvůr ve své zprávě opomíjí výsledky rozhovorů, které provedl během své návštěvy Hondurasu, zejména rozhovorů s příjemci, dalšími dárci a s organizacemi občanské společnosti;
47. konstatuje, že ve své zprávě Účetní dvůr dospěl k závěru, že ačkoliv bylo dosaženo určitého pokroku, byla rozvojová podpora Unie pro prioritní odvětví v Hondurasu účinná pouze částečně, hlavně kvůli situaci v zemi, jakož i kvůli řadě problémů souvisejících s řízením, které snížily dopad pomoci, a konstatuje, že ačkoliv byla strategie Komise relevantní a koordinovaná, nebyla dostatečně konkrétní a financování bylo rozloženo do příliš mnoha oblastí, což vedlo k tomu, že navzdory žádostem honduraské vlády nebylo možné uspokojit významné potřeby prioritních odvětví, která nepobírala podporu ani od jiných dárců;
48. ačkoli sdílí obavy, které vyjádřil Účetní dvůr, souhlasí s Komisí v tom, že v mnoha případech byla nezbytná určitá míra flexibility, aby bylo možné přizpůsobit se krizi vyvolané státním převratem a nezbytností reagovat na nejnaléhavější situace a na základní potřeby obyvatelstva; žádá Komisi, aby se nadále snažila dosáhnout účinné rovnováhy mezi flexibilitou nezbytnou pro přizpůsobení se měnícím se okolnostem, potřebám a požadavkům země, řešením nejpalčivějších problémů zahrnujících lidská práva, právo na život a právo na důstojný život a nezbytností reagovat na dopad

potenciálu podpory Unie a zlepšit jej;

49. konstatuje, že v minulosti se spolupráce Unie soustředila na oblast sociální soudržnosti a hospodářského růstu, zatímco nové programové období reaguje na potřeby vyplývající z hlavních výzev rozvoje, kterým země čelí: snížení chudoby a nerovnosti, potravinové zabezpečení, vzdělávání a zdraví, bezpečnost a lidská práva, daňové reformy, boj proti beztrestnosti a korupci, tvorba pracovních míst se sociální ochranou, konkurenceschopnost, řízení přírodních zdrojů a zranitelnost v důsledku změny klimatu;
50. trvá na tom, že vzhledem ke zvláštní situaci země je nezbytné posílit a zahájit komplexní programy pro boj proti chudobě (určené zejména pro nejzranitelnější obyvatelstvo, jako jsou ženy, děti a původní obyvatelstvo, jak o to požádala samotná vláda Hondurasu) a komplexní programy v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnání, jež budou určeny pro děti a mládež z nejvíce znevýhodněných prostředí, tak aby jim byly poskytnuty příležitosti rozvíjet své schopnosti a dovednosti a snížilo se u nich riziko, že upadnou do rukou sítí násilné a organizované trestné činnosti;
51. zdůrazňuje rovněž rozhodující úlohu, kterou hrají ženy a organizace na obranu práv žen při sociálním pokroku, zejména pokud jde o hnutí vedená mladými lidmi; žádá Unii, aby trvala na tom, že je nezbytné podpořit posílení postavení žen a vytvoření bezpečného a příznivého prostředí pro ženské organizace občanské společnosti a obránce lidských práv žen, a aby se konkrétně zabývala utlačováním na základě pohlaví, zejména v oblastech postižených konflikty; zdůrazňuje, že je důležité aktivně přispívat k podpoře politik a opatření souvisejících s právy žen a se zdravím a sexuálními a reprodukčními právy;
52. zastává názor, že Unie musí i nadále vyvíjet zvláštní úsilí, pokud jde o spolupráci, s cílem zlepšit transparentnost, důvěryhodnost a odpovědnost státních institucí a s cílem bojovat proti korupci a beztrestnosti, která podryvá důvěru občanů a představuje jednu z hlavních překážek rozvoje země;
53. vyjadřuje své znepokojení ohledně absence politického dialogu, kterou Účetní dvůr zjistil v některých kritických oblastech, jež byly podporovány v rámci Podpory pro národní plán (cíle v oblasti vzdělávání, rozvoj vnitrostátní statistiky a reforma veřejné služby); s ohledem na to, že politický dialog Komise usnadňuje provádění opatření Unie a vede k viditelným zlepšením; žádá Komisi, aby posílila politický dialog zejména ve strategických a prioritních odvětvích a aby trvala na požadavcích v oblastech, ve kterých vláda neprokazuje dostatečný zájem nebo přístupnost, jako tomu bylo v případě vnitrostátní politiky v oblasti práva a bezpečnosti nebo v případě justičního monitorovacího střediska;
54. vyzývá Komisi, aby i nadále zlepšovala společné plánování programů s vládou Hondurasu a s členskými státy Unie a aby spolu s ostatním dárci vyvinula zvláštní úsilí, pokud jde o vnitřní koordinaci, s cílem zajistit co nejúčinnější rozdělení práce, a dosáhnout tak ve všech možných situacích komplementarity, a to zejména s cílem zabránit problémům zjištěným Účetním dvorem: šíření totožných nebo podobných projektů (táž odvětví, tíž příjemci), vzájemně rozporná nebo překrývající se činnost nebo nečinnost zejména v prioritních odvětvích; upozorňuje na to, že by Komise rovněž měla nalézt rychlý a účinný systém fungování s ostatními dárci s cílem snížit lhůty a zvýšit dynamiku, účinnost a výsledky;

55. konstatuje, že přibližně polovina bilaterální podpory Unie v Hondurasu se provádí prostřednictvím obecné a odvětvové rozpočtové podpory; se znepokojením poukazuje na to, že především v důsledku výrazné makroekonomické nestability země, odborných nedostatků a problémů s podvodů a korupcí při řízení veřejných financí může rozpočtová podpora zahrnovat značná rizika;
56. se znepokojením konstatuje, že ačkoli zpráva Účetního dvora ukazuje, že rozpočtová podpora byla poskytována na relevantní a věrohodné vnitrostátní strategie, v některých z prioritních odvětví neměla vláda žádnou jasnou strategii nebo byly strategie rozmělněné a nepočítaly se zvláštním rozpočtem a zapojeným institucím chyběly nezbytné schopnosti pro vypracování politik a reform;
57. uznává, že Komise tato rizika odhalila a pokusila se je zmírnit; nicméně znovu Komisi připomíná, že rozpočtová podpora není bílým šekem a že závazky vlády ohledně toho, že budou uskutečněny reformy, nemusí nutně být dostatečnou zárukou; žádá v tomto smyslu Komisi, aby za účelem snížení veškerých rizik nadále přísně dohlížela na to, aby ve všech fázích řízení byly uplatňovány a dodržovány pokyny pro rozpočtovou podporu; žádá rovněž Komisi, aby neposkytovala rozpočtovou podporu v odvětvích, v nichž není jistá věrohodná a relevantní reakce vlády;
58. souhlasí s Komisí, že pozastavení výplaty různých rozpočtových podpor po určité období, k čemuž došlo v roce 2012 kvůli celkové makroekonomické situaci a skutečnosti, že se nepodařilo dosáhnout dohody mezi Hondurasem a MMF, nemusí vysílat rozporuplné signály, které by mohly poškodit účinnost podpory, jak se domnívá Účetní dvůr, ale může se jednat o způsob, jak nade vší pochybnost vyjasnit, že vláda musí rychle a účinně vyřešit zjištěné problémy.
59. s velkým zaujetím konstatuje, že Honduras je první zemí, ve které se uplatňuje rozpočtová podpora orientovaná na výsledky; vyjadřuje nicméně znepokojení nad skutečností, že Účetní dvůr došel k závěru, že nedostatky v monitorovacích nástrojích omezily posouzení dosažených výsledků, že se v jejich monitorování objevily určité nedostatky a že se na vydaná doporučení nijak systematicky nenavazovalo; žádá Komisi, aby vypracovala podrobnou zprávu, jejíž součástí budou cíle, použité ukazatele a referenční kritéria, metody výpočtu a ověřování atd., a aby posoudila jejich účinnost a dopad s cílem srovnat dosažené výsledky a současně zlepšit komunikaci, viditelnost a dopad opatření Unie; žádá rovněž Komisi, aby kladla větší důraz na výsledky cílů, jež stanovila ve svých strategiích politického dialogu s honduraskou vládou a v dialogu s občanskou společností a ostatními dárci;
60. vzhledem k tomu, že řádné řízení veřejných financí je základní podmínkou pro to, aby bylo možné vyplácet finanční prostředky z rozpočtové podpory, a že v Hondurasu jde o jeden z největších nedostatků navzdory po sobě jdoucím plánům vlády a podpoře Komise, domnívá se, že Komise by měla klást zvláštní důraz na další posilování tohoto odvětví; v tomto smyslu a s ohledem na úlohu, kterou musí hrát honduraský kontrolní úřad při řízení státních prostředků, žádá Komisi, aby vypracovala zvláštní programy spolupráce s tímto úřadem s cílem zajistit v tomto odvětví technickou pomoc a odbornou přípravu;
61. žádá honduraskou vládu, aby poskytla veškeré nezbytné prostředky a zajistila financování, které je nezbytné k tomu, aby honduraský kontrolní úřad mohl splnit svůj úkol nezávisle, účinně a v souladu s mezinárodními normami v oblasti auditu,

transparentnosti a odpovědnosti;

62. se znepokojením bere na vědomí připomínku Účetního dvora ohledně skutečnosti, že delegaci Unie v Hondurasu nadále chybí odborný personál se znalostmi a zkušenostmi v oblasti řízení veřejných financí a makroekonomie, pokud jde o operace rozpočtové podpory, což představuje obzvláště velké riziko s ohledem na dlouhodobou hospodářskou nestabilitu, kterou tato země trpí, ač se jí navzdory této vážné okolnosti nadále poskytuje rozpočtová podpora; vzhledem k rizikům, na něž poukázal Účetní dvůr, žádá Komisi, aby s naléhavostí posílila delegaci Unie v Hondurasu;
63. konstatuje, že spolupráce Unie v Hondurasu poskytuje podporu organizacím občanské společnosti s cílem prosazovat potravinové zabezpečení, lidská práva a rovnost žen a mužů a že v současnosti probíhá asi 35 tematických projektů, které čerpají finanční prostředky ve výši přesahující 9 milionů EUR; konstatuje rovněž, že delegace Unie ve spolupráci s občanskou společností v Hondurasu vypracovala plán, který byl schválen v roce 2014 a jenž obsahuje opatření týkající se politického dialogu a podpůrná opatření navržená pro tuto zemi; považuje za nanejvýš důležité, aby se organizace občanské společnosti nejen účastnily konzultací za účelem vypracování plánů, ale také se podílely na jejich uplatňování, kontrole a přezkumu;
64. vyjadřuje hluboké znepokojení ohledně zužování prostoru pro občanskou společnost v rozvojových zemích; s velkými obavami konstatuje, že pouze během prvních tří měsíců roku 2014 oddělení pro registraci a sledování občanských sdružení odebralo povolení více než 10 000 nevládních organizací, neboť vládě nepředložily zprávy o svých financích a programech, a že navzdory určitým pozitivním změnám, k nimž došlo v posledních letech, některé z právních předpisů, jež byly nedávno v Hondurasu přijaty, a správní opatření ztěžují a zužují prostor a činnost těchto sdružení, což mnohé z nich vede k ukončení činnosti;
65. vítá podporu a závazek, který Unie před časem přijala vůči občanské společnosti v rozvojových zemích; zastává názor, že v kontextu politického dialogu a rozvoje programů spolupráce se Komise musí soustředit na vypracování strategií s cílem vytvořit právní, správní a politické prostředí, které je nutné k tomu, aby organizace občanské společnosti vykonávaly své úlohy a fungovaly efektivně, dále s cílem poskytovat poradenství sdružením, pravidelně jim předávat informace o financování a možnostech jeho získání a povzbuzovat je k připojení se k mezinárodním organizacím a sítím občanské společnosti;
66. domnívá se, že vzhledem k základní úloze, kterou hrají organizace občanské společnosti v Hondurasu ve společnosti obecně a zejména při místním rozvoji, měl Účetní dvůr věnovat jednu kapitolu své zprávy spolupráci Unie s těmito organizacemi, tím spíše, že Unie je pro tyto organizace v rozvojových zemích hlavním dárce a převzala vedoucí úlohu při ochraně zástupců občanské společnosti a obránců lidských práv prostřednictvím využívání a uplatňování souboru nástrojů a politik; doufá, že to Účetní dvůr v budoucnosti zohlední při vypracování zpráv;

Část V – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 31/2016 s názvem „Alespoň pětina rozpočtu EU by měla být vynaložena na opatření v oblasti klimatu: na tomto cíli se ambiciózně pracuje, ale existuje vážné riziko, že nebude splněn“

67. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a předkládá níže uvedené připomínky a doporučení;

68. vítá ambiciózní závazky Unie, podle nichž dosáhne do roku 2020 ve srovnání s hodnotami z roku 1990 snížení svých emisí o nejméně 20 % a do roku 2030 o 40 % a vynaloží v rozpočtovém období 2014–2020 alespoň 20 % svého rozpočtu na činnosti související s oblastí klimatu; vítá celkově dosažený pokrok; nicméně vyjadřuje politování nad tím, že podle Účetního dvora existuje vážné riziko, že stanovený rozpočtový cíl ve výši 20 % nebude naplněn;
69. považuje za velmi důležité, aby Komise průběžně prokazovala, že zaujímá dostatečně vedoucí postavení a je odhodlána řešit problematiku změny klimatu prostřednictvím účinného provádění Pařížské dohody, jakož i upevnit svou mezinárodní důvěryhodnost a nástroje pro utváření podmínek pro politiku Unie v oblasti klimatu a ekologickou diplomacii v budoucích letech;
70. vítá provádění závazku týkajícího se již existujících politik namísto zřizování nových finančních nástrojů; domnívá se, že by tento krok měl přispět k větší soudržnosti mezi jednotlivými politickými oblastmi Unie; vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly koordinovaný plán pro zachování maximální soudržnosti a návaznosti jednotlivých programů;
71. vyzývá Komisi, aby vypracovala konkrétní obecnou strategii k dosažení stanoveného cíle, která bude rozčleněna na specifické akční plány, a aby pro konkrétní oblasti politiky stanovila podrobná opatření a nástroje, metodiku měření a vykazování i výkonnostní ukazatele používané v činnostech souvisejících s klimatem; vyzývá Komisi a členské státy, aby dále rozvíjely společné jednotné normy pro provádění příslušných monitorovacích, hodnotících a ověřovacích systémů, zejména s ohledem na uplatňování ukazatelů z Ria a podávání zpráv o výdajích souvisejících s oblastí klimatu;
72. vyjadřuje politování nad tím, že Účetní dvůr zjistil nedostatky systému sledování Unie, což podstatně zvyšuje riziko nadhodnocení výdajů souvisejících s oblastí klimatu; vyzývá Komisi, aby systematicky dodržovala zásadu konzervativnosti, aby se tak předešlo nadhodnocení; vyzývá Komisi, aby přezkoumala odhady a upravila klimatické koeficienty v případech, v nichž riziko nadhodnocení existuje;
73. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy mezi své priority zařadila vytvoření akčního plánu v určitých oblastech s nesmírným potenciálem, a sice v případě programu Horizont 2020, zemědělství a rybolovu; dále Komisi vyzývá, aby spolu s Evropským inovačním a technologickým institutem pozorně koordinovala aktivity týkající se vývoje nových technologií a inovací v souvislosti s ochranou životního prostředí (EIT);
74. poukazuje na zvláštní nutnost, aby Komise plnila referenční ukazatele související s klimatem tím, že rozřadí své různé nástroje v rámci programového období, aby se podpořila vysoká úroveň soudržnosti a případně i lepší koordinace mezi členskými státy, aby tak bylo možné dosáhnout obecného cíle spočívajícího v tom, že 20 % rozpočtu Unie bude věnováno na dosažení nízké úrovně uhlíku ve společnosti odolné vůči změně klimatu;
75. lituje absence konkrétních cílů v podstatných částech rozpočtu Unie; vyzývá Komisi, aby vypracovala celkový plán nastiňující, které finanční nástroje by mohly přispět k dosažení rozpočtového cíle 20 % a do jaké míry; se znepokojením konstatuje, že chybějící plán je známkou nízké kompatibility různých oblastí rozpočtu;

76. se znepokojením konstatuje, že existuje jen málo informací o výši výdajů na zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, i o tom, do jaké míry přispějí opatření na úrovni Unie související s oblastí klimatu ke snížení emisí CO₂, přičemž dostupné údaje jednotlivých členských států nemusí být srovnatelné; žádá Komisi, aby dále rozvíjela podávání zpráv o tom, do jaké míry bylo při provádění veškerých politik dosaženo cíle, jímž je vyčlenění 20 % rozpočtu Unie v období 2014–2020 na činnosti související s klimatem, a aby současně upřesnila, na co byly dané částky věnovány a vyplaceny, zda tyto výdaje souvisí s oblastí zmírňování nebo přizpůsobení, a zároveň aby vymezila oblasti, kde je třeba zlepšit žádoucí výsledky v oblasti klimatu;
77. je přesvědčen, že začleňování programů financování je třeba dále zpřesnit definováním jasných strategií pro přizpůsobování nebo zmírňování a souvisejících akčních plánů, včetně adekvátních nástrojů kvantifikace, pokud jde o potřebné investiční a klimatické pobídky, a lepších metod odhadů sledování pro získání správných odhadů, co se týče pokroku dosaženého v rámci programů Unie i činností členských států;
78. vyzývá Komisi, aby urychleně rozvíjela příznivé prostředí pro přechod na nízkouhlíkovou ekonomiku přizpůsobením svých investičních podmínek, výdajových rámců i nástrojů pro inovace a modernizaci ve všech klíčových příslušných odvětvích;
79. s politováním konstatuje, že neexistuje žádný nástroj, který by poskytoval pro víceletá období konsolidované aktuální informace o situaci v rámci celého rozpočtu Unie; domnívá se, že je třeba hodnocení ex-post a přepočtu předpokládaných finančních příspěvků pro oblast klimatu;
80. vyjadřuje politování nad tím, že neexistuje žádný konkrétní rámec pro podávání zpráv Komise ohledně zjišťování a měření nechtěných důsledků politik Unie, které negativně přispívají ke změně klimatu, a měření toho, jak velký díl rozpočtu Unie je vynakládán v tomto opačném smyslu; obává se, že bez takových údajů nevytváří Komise úplný obraz toho, do jaké míry Evropská unie přispívá ke zmírňování změny klimatu; vyzývá Komisi, aby systematicky identifikovala potenciálně kontraproduktivní činnosti a promítala je do konečných výpočtů, pokud jde o opatření na zmírnění změny klimatu.

Část VI – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 32/2016 s názvem „Pomoc EU Ukrajině“

81. konstatuje, že finanční a odborná pomoc Unie při reformě Ukrajiny byla nezbytná; zdůrazňuje však, že provádění reformy značně zaostává za očekáváním;
82. vyjadřuje politování nad tím, že staré struktury, které odolávají reformám, modernizaci a demokratizaci, přežívají, zatímco reformní síly mají problém se prosadit;
83. vítá pomoc EU Ukrajině; avšak je toho názoru, že by měla být podmíněna skutečným úsilím ze strany ukrajinské vlády o zlepšení situace ve své vlastní zemi; konkrétně se jedná o zlepšení systému vlastních zdrojů prostřednictvím účinného a transparentního daňového systému, na kterém se svými příjmy podílí nejen obyvatelstvo, ale i oligarchové;
84. žádá účinný boj proti stále rozšířené korupci a účinnou podporu organizacím, které se k boji proti korupci zavázaly;
85. žádá posílení soudní moci v zemi jakožto nezávislého nástroje, který ctí zásady právního státu;

86. vyžaduje přísnější kontrolu bankovního sektoru s cílem vyvarovat se odlivu kapitálu do zemí mimo EU, což způsobuje insolvenční bankovních institucí; zdůrazňuje, že je v tomto ohledu nutné poskytnout podporu z rozpočtu jedině pod podmínkou, že tyto finanční prostředky budou rozděleny transparentně a komplexně;
87. je toho názoru, že jakékoli finanční pomoci by mělo předcházet posouzení jejich vyhlídek na úspěch;
88. je přesvědčen, že více pozornosti si zaslouží vytváření a vzdělávání kompetentních, decentralizovaných administrativních struktur;

Část VII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 33/2016 s názvem „Mechanismus civilní ochrany Unie: koordinace odezvy na katastrofy mimo EU byla obecně účinná“

89. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora; souhlasí s doporučeními v ní uvedenými a schvaluje ochotu Komise vzít je v úvahu;
90. zdůrazňuje obrovskou důležitost rychlé a koherentní reakce na přírodní a člověkem způsobené katastrofy, aby se podařilo minimalizovat jejich dopad na lidské životy, životní prostředí a ekonomiku;
91. bere na vědomí celkovou spokojenost Účetního dvora s tím, jak Komise provádí proces odezvy na katastrofu;
92. podněcuje Komisi k tomu, aby dále zvyšovala své zdroje, včetně rozpočtových, zlepšila jejich mobilizaci a postupy výběru odborníků, aby byla postiženým zemím poskytována pomoc Unie okamžitě a podle aktuálních potřeb; zdůrazňuje, že je důležité, aby v rámci terénní sítě kanceláří úřadu ECHO na vnitrostátní a regionální úrovni a mezi pracovníky v delegacích Unie v rizikových zemích byla zřízena „kontaktní místa pro civilní ochranu“;
93. vítá skutečnost, že v únoru 2016 byl vytvořen evropský lékařský sbor, který výrazně rozšířil „dobrovolný společný soubor kapacit“ mechanismu civilní ochrany EU o „rezervu“ týmů lékařů a zdravotníků, které jsou k dispozici k nasazení, jako způsob poučení se z krize v souvislosti s výskytem viru Ebola; domnívá se, že tento přístup, kdy máme k dispozici rezervu lékařských týmů a dalších specializovaných posudkových a podpůrných týmů, musí dále pokračovat a je třeba jej dále zdokonalovat;
94. navrhuje, aby byly odstraněny veškeré zbytečné překážky, které brání účastnickým státům či středisku pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC) v ještě bezprostřednější reakci, zejména v samém zárodku vzniku krizové situace;
95. žádá účastnické státy, aby v dobrovolném společném souboru kapacit registrovaly více prostředků, aby se zvýšila připravenost reagovat na katastrofy;
96. zdůrazňuje důležitost výměny informací a spolupráce mezi Komisí, dalšími subjekty Unie a OSN při usnadňování strukturované reakce v případě mimořádné události; vítá dohody o spolupráci podepsané mezi Úřadem pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) a Světovým potravinovým programem (WFP) a naléhá na Komisi, aby podepsala další dohody o spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací (WHO), s Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) a s dalšími zúčastněnými aktéry;

97. připomíná, že požadavky na kvalitu a interoperabilitu jsou stanoveny a rozšířeny v souladu s novými standardy WHO pro lékařské moduly a také s dalšími strategickými partnery a jejich rámcovými podmínkami s cílem zajistit brzké kroky spojené s pečlivější koordinací při mezinárodních misích; domnívá se, že aby byla zaručena okamžitá dostupnost nebo mobilizace kapacit již od počátku mimořádné situace a nedocházelo k přehmatům při financování, je třeba optimalizovat a ve značné míře standardizovat procesy poskytování pomoci;
98. naléhavě vyzývá k dalšímu využívání možných synergií s ostatními zúčastněnými aktéry a zapojenými nástroji, zejména s humanitární a rozvojovou pomocí, a k tomu, aby nedocházelo ke zdvojení činností, které již byly provedeny;
99. žádá Komisi, aby zlepšila funkčnost komunikační platformy střediska ERCC, tzv. CECIS, aby z ní mohly zainteresované strany snáze získávat informace, včetně mobilního přístupu pro týmy civilní ochrany EU nasazené v terénu;
100. je toho názoru, že humanitární pomoc a civilní ochranu by měly následovat další činnosti směřující k vytváření kultury prevence a také k budování kapacit a zvyšování odolnosti zranitelných komunit nebo komunit postižených katastrofou;

Část VIII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 34/2016 s názvem „Boj proti plýtvání potravinami: příležitost pro EU jak zlepšit účinné využívání zdrojů v potravinovém řetězci“

101. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora zkoumající účinnost Unie v boji proti plýtvání potravinami; podporuje doporučení Účetního dvora a vyzývá Komisi, aby tato doporučení zohlednila;
102. s hlubokým znepokojením konstatuje, že podle odhadů dochází na celém světě k vyplýtvání nebo ztrátě asi jedné třetiny potravin vyrobených pro lidskou spotřebu; hluboce lituje skutečnosti, že Unie proti plýtvání potravinami účinně nepochybuje a že její dosavadní činnost v tomto ohledu byla pouze nekonzistentní a rozdrobená;
103. zdůrazňuje, že Unie může řešit problém plýtvání potravinami tím, že bez jakýchkoli dalších výdajů upraví své stávající politiky, o což by se také měla snažit; s politováním však podotýká, že navzdory slibným řečem doposud chyběla politická vůle přeměnit tyto přísliby na konkrétní politická opatření;
104. hluboce lituje, že se cíle Komise v boji proti plýtvání potravinami postupem času prokazatelně spíše snížily; hluboce lituje skutečnosti, že chybí cílená politická opatření ohledně plýtvání potravinami a že vzniklé pozitivní důsledky některých oblastí politik jsou spíše náhodné; těší se na provedení hodnocení výsledků balíčku opatření týkajících se oběhového hospodářství v oblasti boje proti plýtvání potravinami;
105. za znak nejednotného přístupu Komise považuje zaprvé to, že zatímco je Unie považována za hlavního představitele boje proti změně klimatu, nedostatečně se zavazuje k boji proti plýtvání potravinami, což přímo přispívá k negativním účinkům na klima, a zadruhé že zatímco EU každoročně investuje stovky milionů eur do rozvojové pomoci, boje proti hladu a dodržování spravedlivého obchodu, nedostatečně se zabývá problémem boje proti plýtvání potravinami, který představuje jednu z přímých hybných sil těchto problémů;
106. opakovaně vyzývá Komisi, aby okamžitě podnikla kroky proti plýtvání potravinami;

vyzývá Komisi, aby dostala svým závazkům s ohledem na příslušné politické dokumenty související s bojem proti plýtvání potravinami;

107. vyzývá Komisi, aby zajistila úzkou koordinaci na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni za účelem sjednocení různých přístupů jednotlivých členských států k prevenci plýtvání potravinami, darování potravin, bezpečnosti potravin a správným hygienickým postupům; vyzývá Komisi, aby zřídila platformu pro sdílení osvědčených postupů v boji proti plýtvání potravinami, která by lépe sjednotila činnost Komise s činnostmi členských států;
108. vyjadřuje politování, že činnost Komise po technické stránce byla omezena jen na založení pracovních a expertních skupin, které však nepřednesly žádný aplikovatelný postup; vyzývá Komisi, aby zlepšila svou činnost po technické stránce a předložila konkrétní výsledky; vyzývá Komisi, aby úžeji spolupracovala s Evropskou agenturou pro životní prostředí a Evropským inovačním a technologickým institutem (EIT), jež mohou poskytnout spolehlivou odbornou a technickou pomoc;
109. vyjadřuje politování, že Komise nepovažuje za nezbytné vytvořit jednotnou definici plýtvání potravinami a stanovit zvláštní hierarchii způsobů nakládání s potravinovým odpadem; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy vypracovala jednotnou definici plýtvání potravinami, jednotnou metodiku pro měření a sledování plýtvání potravinami a zásady používání hierarchie způsobů nakládání s odpady případně plýtvání potravinami;
110. vyzývá Komisi, aby navrhla akční plán, který by určil oblasti politik, jež by se mohly zabývat plýtváním potravinami, s důrazem na prevenci a darování, a aby v rámci těchto politik stanovila možnosti, které by mohly být využívány; vyzývá Komisi, aby navrhla akční plány s měřitelnými cíli a ukazateli výkonnosti a aby vypracovala návrhy na posouzení dopadů v konkrétních oblastech politik;
111. vyjadřuje politování nad tím, že ačkoli darování potravin je druhá nejpreferovanější možnost v rámci prevence plýtvání potravinami, v různých ohledech jsou této možnosti kladeny mnohé překážky, kvůli kterým není příliš využívána; upozorňuje na potíže, jimž čelí orgány členských států, zejména pokud jde o zajištění souladu darování potravin se stávajícím právním rámcem; vyzývá Komisi, aby vytvořila zvláštní platformu pro výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy s cílem usnadnit darování potravin; vyzývá Komisi, aby vzala na vědomí podíl místních a regionálních úřadů na revizi příslušných právních předpisů;
112. vyzývá Komisi, aby dokončila a zveřejnila pokyny k rozdělování a darování potravin, včetně daňových úprav pro dárcce, které by vycházely z osvědčených postupů sdílených členskými státy, jež v současnosti aktivně bojují proti plýtvání potravinami; vybízí Komisi, aby vypracovala pokyny k překonání řady překážek v oblasti darování potravin a zásady daňových úlev pro řetězce a společnosti, které darují potraviny;
113. vyjadřuje politování nad tím, že pojmy „minimální trvanlivost do“ a „spotřebujte do“ jsou účastníkům na všech úrovních potravinového dodavatelského řetězce obvykle nejasné; vyzývá Komisi, aby tyto pojmy objasnila a stanovila jako závazné zásady jejich používání, aby už nedocházelo k nepochopení;
114. vybízí členské státy, aby vzdělávaly širokou veřejnost v oblasti řízení bezpečnosti

potravin a plýtvání potravinami;

115. odsuzuje skutečnost, že navzdory jednotlivým a omezeným podnětům některých orgánů Unie nemají evropské instituce legislativní rámec ani jednotné pokyny, které by regulovaly nakládání s nezkonsumovanými potravinami v jejich stravovacích službách; vyzývá Komisi, aby pro evropské orgány navrhla jednotné předpisy ohledně plýtvání potravinami včetně zásad prevence plýtvání potravinami a pravidel darování potravin za účelem minimalizace plýtvání potravinami v evropských orgánech;

Část IX – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 35/2016 s názvem „Využívání rozpočtové podpory ke zlepšení mobilizace domácích příjmů v subsaharské Africe“

116. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora; souhlasí s doporučeními v ní uvedenými; vyjadřuje spokojenost s ochotou Komise uvést je do praxe; vyjadřuje politování nad tím, že odpovědi Komise jsou poměrně vágní a málo ambiciózní;
117. zdůrazňuje význam mobilizace domácích příjmů v méně rozvinutých zemích, jelikož snižuje jejich závislost na rozvojové pomoci, vede ke zlepšení veřejné správy a hraje důležitou roli při budování státu;
118. zdůrazňuje, že podle Účetního dvora Komise dosud účinně nevyužila dohod o rozpočtové podpoře ke zlepšení mobilizace domácích příjmů v zemích s nízkými a nižšími středními příjmy v subsaharské Africe; konstatuje však, že nový přístup Komise účinně zvýšil potenciál této formy pomoci na podporu mobilizace domácích příjmů;
119. zdůrazňuje, že posilování daňových systémů přispívá nejen ke zvyšování předvídatelnějších příjmů, ale také k odpovědnosti vlád tím, že vytváří přímé spojení mezi daňovými poplatníky a jejich vládami; podporuje výslovné zařazení zlepšení mobilizace domácích příjmů na seznam Komise čítající klíčové problémy v oblasti rozvoje řešené pomocí rozpočtové podpory;
120. vyjadřuje politování nad tím, že Komise při přípravě operací rozpočtové podpory nevěnovala mobilizaci domácích příjmů dostatečnou pozornost; zdůrazňuje, že nebyla vyhodnocena klíčová rizika související s osvobozením od daní a s výběrem a převodem daňových a nedaňových příjmů pocházejících z přírodních zdrojů;
121. připomíná význam mobilizace příjmů v rozvojových zemích a zároveň poukazuje na problémy týkající se vyhýbání se daňovým povinnostem, daňových úniků a nezákonných finančních toků; vybízí k posilování finanční a technické podpory pro rozvojové země a rámce regionální správy daní a k přijetí zásad pro sjednávání daňových smluv;
122. zdůrazňuje, že audit odhalil absenci vhodných nástrojů monitorování, pomocí nichž by bylo možné posoudit rozsah, v němž rozpočtová podpora přispěla k celkovému zlepšení mobilizace domácích příjmů;
123. je přesvědčen, že je zásadní nadále prosazovat spravedlivé a transparentní domácí daňové systémy v oblasti daňové politiky, zvyšovat podporu monitorovacích postupů a orgánů dohledu v oblasti přírodních zdrojů a nadále podporovat správní reformy prosazující udržitelné využívání přírodních zdrojů a transparentnost; zdůrazňuje, že dohody o volném obchodu snižují daňové příjmy v zemích s nízkými a nižšími středními příjmy a že je pravděpodobné, že pro tyto země jsou tyto dohody

kontraproduktivní; žádá Komisi, aby zajistila, že daňové důsledky dohod o volném obchodu se zeměmi s nízkými a nižšími středními příjmy budou zohledněny v rámci posuzování rizik při sjednávání těchto dohod;

124. vyzývá Komisi, aby dodržovala své pokyny při posuzování aspektů mobilizace domácích příjmů z makroekonomického hlediska a hlediska řízení veřejných financí, a získala tak lepší přehled o nejzávažnějších problémech, jako je rozsah daňových pobídek, stanovování převodních cen a daňové úniky;
125. zdůrazňuje, že za účelem zlepšení přípravy operací rozpočtové podpory by měl být postup identifikace rizik ohrožujících dosažení stanovených cílů komplexnější a měl by umožnit využití nástrojů pro diagnostické posouzení daňové správy, jsou-li k dispozici;
126. zdůrazňuje nutnost uplatňovat zvláštní podmínky mobilizace domácích příjmů častěji, jelikož jasně spojují vyplácení plateb rozpočtové podpory s pokrokem partnerské země v oblasti reforem mobilizace domácích příjmů; žádá Komisi, aby vybrala podmínky, jež jsou relevantní a jež budou mít nejrozsáhlejší dopad na mobilizaci domácích příjmů;
127. uznává, že Komise musí pracovat ve složité politické a institucionální situaci; připomíná, že je důležité, aby k určení zásadních oblastí zájmu a navržení uzpůsobené strategie pomoci došlo prostřednictvím strukturovaného politického dialogu, který zahrne účastníky z vnitrostátních vlád a další dárce;
128. vyzývá Komisi, aby v rámci rozpočtové podpory rozšířila složku budování kapacit, jelikož pokládá pevný základ pro dlouhodobou hospodářskou a sociální přeměnu a zabývá se hlavními překážkami účinného výběru veřejných příjmů;
129. zdůrazňuje, že k tomu, aby byl potvrzen přímý vliv rozpočtové podpory na mobilizaci domácích příjmů, je nutné provést podrobnější posouzení jednotlivých oblastí daňového systému, jež by umožnilo přiřadit dosažené úspěchy k jednotlivým součástem poskytované pomoci;

Část X – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 36/2016 s názvem „Posouzení mechanismů pro uzávěrky programů soudržnosti a rozvoje venkova na roky 2007–2013“

130. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s doporučeními v ní uvedenými;
131. s uspokojením bere na vědomí, že Komise poskytovala členským státům odpovídající a včasnou podporu při přípravě na uzávěrku programů na období 2007–2013;
132. vítá ochotu Komise usilovat o další harmonizaci regulačních ustanovení mezi fondy, a to i v oblasti terminologie, poskytování jistoty a procesu uzávěrky, kdykoliv se tím zlepšuje řízení fondů Unie a přispívá k jednoduššímu a účinnějšímu uplatňování v členských státech a regionech;
133. konstatuje, že stále nebyla přijata rozhodnutí o šesti důležitých projektech na období 2007–2013;
134. s údivem bere na vědomí, že Komise odmítla zvážit konkrétní závazek ve vztahu k legislativním návrhům na období po roce 2020, ačkoliv již může vycházet ze zkušeností ze dvou dokončených finančních období (2000–2006 a 2007–2013); uklidňuje jej však skutečnost, že toto odmítnutí bylo vedeno obavami Komise ohledně jejích pravomocí

spíše než nesouhlasem s obsahem;

135. podporuje výzvu Účetního dvora k dalšímu sladění regulatorních ustanovení týkajících se uzávěrek v oblasti soudržnosti a investičních opatření v rámci rozvoje venkova;
136. domnívá se, že vypočítaná míra zbytkového rizika představuje i nadále neznámý faktor vycházející ze zkušeností a může být přinejlepším použita jako vodítko;
137. bere na vědomí žádost Účetního dvora, že by období způsobilosti již neměla přesahovat do dalšího programového období po roce 2020, a jeho obavy, že prodloužená období způsobilosti (tj. n+2, n+3) jsou jedním z důvodů hromadění nečerpaných finančních prostředků a opožděného zahájení následujícího programového období a také zpoždění při dokončování revidovaných právních předpisů týkajících se programů a financování a souvisejících prováděcích předpisů, zejména v roce 2014–2015; v tomto ohledu upozorňuje na význam toho, aby bylo zajištěno maximální čerpání a hladké fungování víceletých projektů;
138. konstatuje, že ke konečné uzávěrce finančního období dochází pouze jednou za sedm let; sdílí tudíž názor Účetního dvora, že Komise by měla informovat rozpočtový orgán a Výbor Parlamentu pro rozpočtovou kontrolu o konečném výsledku procesu uzávěrky v odděleném dokumentu; domnívá se, že by tento dokument měl nejen potvrdit legalitu a správnost výdajů, ale také posoudit výsledek a dopad programů (přístup založený na výkonnosti);

Část XI – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 1/2017 s názvem „Provádění sítě Natura 2000 s plným využitím jejího potenciálu vyžaduje více úsilí“

139. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s doporučeními v ní uvedenými;
140. zdůrazňuje důležitost biologické rozmanitosti pro lidstvo; poznamenává, že síť Natura 2000, kterou zřídily směrnice o ptácích¹ a o stanovištích² (směrnice o ochraně přírody), je ústředním prvkem strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti; se znepokojením však konstatuje, že ještě nebyl plně vyčerpán její potenciál;
141. konstatuje, že obecnou úlohou Komise je poskytovat pokyny členským státům; lituje toho, že členské státy rady Komise dostatečně nezohlednily;
142. lituje toho, podle závěrů Účetního dvora neřídily členské státy síť Natura 2000 dostatečně dobře a že nebyla náležitě rozvinuta koordinace mezi příslušnými orgány a zainteresovanými subjekty v členských státech;
143. připomíná, že vzhledem k její přeshraniční povaze vyžaduje provádění sítě Natura 2000 silnou koordinaci mezi členskými státy; žádá členské státy, aby na vnitrostátní úrovni vytvořily pevnou strukturu, která bude podporovat přeshraniční spolupráci; vyzývá Komisi, aby poskytla členským státům lepší pokyny, jak vybudovat platformu pro spolupráci;

---

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

² Směrnice Rady 92/43/EHS dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

144. s hlubokým znepokojením konstatuje, že ochranná opatření často nebyla dostatečně konkrétní a kvantifikovaná, přičemž plány péče také nebyly přesně vymezeny a neobsahovaly milníky pro jejich dokončení; opakuje, že to může bránit vytváření přidané hodnoty sítě Natura 2000; vyzývá Komisi, aby harmonizovala pravidla pro efektivní přístup ke stanovování cílů ochrany a plánů péče v příštím programovém období; dále vyzývá Komisi, aby sledovala, zda se členské státy řídí příslušnými pokyny, a v případě potřeby jim poskytla další podporu ve formě poradenství;
145. žádá členské státy, aby provedly nezbytná ochranná opatření včas, aby byla zajištěna jejich přidaná hodnota, a aby odpovídajícím způsobem aktualizovaly plány péče; žádá Komisi, aby pečlivě prověřovala projekty ochranných opatření, u nichž hrozí možnost zpoždění;
146. konstatuje, že má-li být síť Natura 2000 účinná, je zásadně důležité zapojení klíčových zainteresovaných subjektů, jako jsou uživatelé a vlastníci půdy; lituje toho, že ve většině členských států chybějí pro tento účel účinné komunikační kanály; vyzývá členské státy, aby zlepšily koordinaci mezi příslušnými orgány a různými zainteresovanými subjekty;
147. je znepokojen tím, že členské státy řádně neposuzovaly projekty s negativním vlivem na lokality Natura 2000, nebyla dostatečně využívána kompenzační opatření a přístupy jednotlivých členských států se značně liší; vyzývá Komisi, aby poskytla členským státům strukturovanější pokyny, jak a kdy v praxi uplatňovat kompenzační opatření a jak dohlížet na jejich použití;
148. lituje toho, že programové dokumenty pro období 2014–2020 neodrážely potřeby financování v plném rozsahu a Komise tyto nedostatky neřešila strukturovaným způsobem; žádá Komisi, aby příští programové období připravovala pečlivěji;
149. lituje toho, že systémy monitorování a podávání zpráv týkající se sítě Natura 2000 nebyly uzpůsobeny k podávání komplexních informací o účinnosti sítě; je znepokojen tím, že pro vynakládání finančních prostředků Unie nebyl vyvinut žádný systém specifických ukazatelů výkonnosti, který by odrážel výkonnost sítě Natura 2000; je toho názoru, že to je na překážku účinnosti sítě Natura 2000; vítá skutečnost, že Komise zavedla soubor povinných komplexních ukazatelů pro všechny projekty v rámci programu LIFE v programovém období 2014–2020; vyzývá Komisi, aby v příštím programovém období uplatnila tentýž přístup i u jiných programech;
150. se znepokojením konstatuje, že na úrovni lokalit dokumenty týkající se péče o lokalitu často neobsahovaly plány monitorování a že tyto plány nebyly dostatečně podrobné či časově vymezené; dále je znepokojen tím, že standardní formuláře údajů nebyly aktualizovány a údaje, které členské státy poskytly Komisi pro účely její „zprávy o stavu přírody“, byly neúplné, nepřesné a s problematickou srovnatelností; žádá členské státy a Komisi, aby v zamýšleném akčním plánu zjednaly nápravu této situace;
151. vítá skutečnost, že Komise zřídila centrální registr pro evidenci všech stížností a dotazů týkajících se sítě Natura 2000; konstatuje, že většina případů byla uzavřena bez dalších procesních kroků; vyzývá Komisi, aby se všemi stížnostmi a dotazy náležitě a důkladně zabývala;
152. vítá zahájení biogeografického procesu, což je mechanismus pro spolupráci

zainteresovaných subjektů v otázkách správy sítě Natura 2000 a příležitost navazovat kontakty; vyzývá však Komisi, aby vyřešila otázku jazykové bariéry, která omezuje jeho dosah;

153. hluboce lituje toho, že prioritní akční rámec přinášel nespolehlivý obraz nákladů sítě Natura 2000 a že údaje, které poskytly členské státy, byly nepřesné a omezené; se znepokojením konstatuje, že odhady financování nebyly spolehlivé a srovnatelné, což znemožnilo přesné monitorování částky finančních prostředků Unie určených pro síť Natura 2000; lituje toho, že to mělo za následek omezení užitečnosti prioritních akčních rámců jako prostředku zajišťujícího jednotnost financování z Unie na biologickou rozmanitost v rámci sítě Natura 2000; podněcuje Komisi k tomu, aby poskytla členským státům strukturovanější pokyny k podávání zpráv a monitorování a pro dokončení prioritních akčních rámců; žádá členské státy, aby zajistily, aby byly poskytovány údaje přesné;
154. je toho názoru, že přiděly finančních prostředků pro síť Natura 2000 musí být identifikovatelné a jejich vynakládání vysledovatelné, jinak nelze dopad investic změřit; vzhledem k tomu, že je síť Natura 2000 spolufinancována z EFRR/FS a EZFRV, žádá příslušná generální ředitelství Komise, aby přidaly do svých výročních zpráv o činnosti zvláštní kapitulu o síti Natura 2000;
155. vítá zřízení odborné skupiny a pracovních skupin ad hoc, které se zabývají harmonizací postupů, a vyzývá Komisi, aby využila výstupy jejich činností v příštím programovém období;
156. žádá Komisi, aby informovala příslušné výbory Parlamentu o akčním plánu ke zlepšení provádění směrnic o ochraně přírody¹;

Část XII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 2/2017 s názvem „Jednání Komise o dohodách o partnerství a programech v oblasti soudržnosti na období 2014–2020: výdaje jsou více zaměřeny na priority strategie Evropa 2020, avšak mechanismy měření výkonnosti jsou stále složitější“

157. vítá zjištění Účetního dvora, jeho závěry a doporučení uvedená ve zvláštní zprávě; domnívá se, že analýza fáze plánování provádění ESIF v období 2014–2020, kterou Účetní dvůr vypracoval, je užitečná a vhodně načasovaná a pomůže normotvůrcům a Komisi při vyvozování příslušných závěrů pro období po roce 2020;
158. bere na vědomí odpovědi Komise a skutečnost, že Komise zcela přijímá pět a částečně přijímá dvě z doporučení Účetního dvora; vítá, že Komise je připravena tato doporučení provést, a vyzývá ji a členské státy, aby doporučení provedly v plném rozsahu a včas;
159. nesdílí názor Účetního dvora a Komise, že posílené pravomoci Parlamentu byly samy o sobě faktorem ovlivňujícím zbytečné prodlení při přijetí příslušných právních předpisů pro období 2014–2020;
160. vyjadřuje politování nad zpožděním, které má Komise při předložení návrhu víceletého finančního rámce (VFR) na období po roce 2020, což vede k pravděpodobnosti, že jednání a přijetí odpovídajících právních předpisů o VFR a finančních programech a

---

¹ Akční plán pro přírodu, lidi a hospodářství (COM(2017)0198).

nástrojích budou mít značné zpoždění, čímž by bylo ohroženo jejich včasné provedení v období po roce 2020;

161. zdůrazňuje, že návrh nových právních předpisů týkajících se politiky soudržnosti po roce 2020 by měl být tvořen jednotným souborem pravidel, v opačném případě je v praxi třeba zajistit zjednodušení, zlepšenou dostupnost fondů a úspěšné provádění cílů této politiky;
162. zdůrazňuje, že je nutné předejít opětovnému prodloužení při přijímání operačních programů, stejně jako problémům zjištěným Účetním dvorem, jako jsou složitější, náročná a dlouhá vyjednávání ohledně nařízení o ESIF pro období 2014–2020, pozdní přijetí sekundárních právních předpisů a pokynů a potřeba, aby Komise schvalovala několik kol operačních programů; s politováním konstatuje, že tyto nedostatky jsou v rozporu s cílem zjednodušit systém řízení politiky soudržnosti;
163. konstatuje, že ve zvláštní zprávě č. 2/2017 Účetní dvůr dospěl k závěru, že dohody o partnerství se ukázaly být účinným nástrojem pro účelové vázání prostředků ESI fondů na tematické cíle a investiční priority a pro podporu zaměření na cíle strategie Evropa 2020 pro růst a zaměstnanost; zdůrazňuje však, že úspěšné splnění cílů vyžaduje vhodný rozpočet pro politiku soudržnosti po roce 2020;
164. podotýká, že na rozdíl od předešlých období musel připomínky Komise k návrhům operačních programů schválit sbor komisařů, zatímco v předešlém programovém období musel sbor přijímat jen konečné operační programy; naléhavě žádá Komisi, aby znovu zvážila přidanou hodnotu takového postupu při přípravě svého návrhu pro programové období po roce 2020;
165. vyzývá Komisi, aby pečlivě analyzovala výše uvedené problémy a s cílem se jich vyvarovat v období po roce 2020 přijala opatření, která budou zahrnovat všechna nezbytná zlepšení a umožní rychlé a kvalitní plánování;
166. vyzývá členské státy a Komisi, aby zintenzivnily konzultace při přípravě operačních programů, což by mělo zrychlit proces schvalování;
167. zdůrazňuje význam použití přesné a harmonizované terminologie, což umožní řádné měření výsledků politiky soudržnosti; vyjadřuje politování nad tím, že ve svém návrhu nového finančního nařízení Komise nenavrhl společné definice termínů „výsledky“ a „výstupy“; vyzývá Komisi, aby zavedla jasné společné definice termínů jako „výstupy“, „výsledky“ a „dopad“ co nejdříve a v dostatečném předstihu před začátkem období po roce 2020;
168. připomíná, že odpovídající administrativní kapacita je zvláště na vnitrostátní a regionální úrovni nezbytná pro bezproblémové řízení a provádění operačních programů, včetně monitorování a vykazování cílů a výsledků dosažených prostřednictvím příslušných ukazatelů; v tomto ohledu trvá na tom, aby Komise a členské státy využívaly dostupnou technickou pomoc určenou na zlepšení administrativní kapacity na různých úrovních;
169. vyzývá Komisi, aby zintenzivnila a usnadnila sdílení „osvědčených postupů“ na všech úrovních;
170. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že kromě ukazatelů stanovených základními

právními akty uplatňují členské státy velké množství dalších ukazatelů výstupů a výsledků; obává se tzv. „gold plating“ efektu, který by mohl vést k tomu, že využívání strukturálních fondů bude těžkopádnější a méně účinné; vyzývá Komisi, aby členské státy od takového postupu odrazovala;

171. zdůrazňuje význam měření střednědobých a dlouhodobých dopadů programů, poněvadž jedině měření dopadů umožní řídicím orgánům zjistit, zda bylo dosaženo politických cílů; vyzývá Komisi, aby explicitně měřila „dopad“ během programového období po roce 2020;

Část XIII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 3/2017 s názvem „Pomoc EU Tunisku“

172. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora, která posuzuje účinnost a účelnost pomoci Unie poskytované Tunisku; podporuje doporučení v ní obsažená a níže uvádí své připomínky a doporučení;
173. konstatuje, že finanční prostředky Unie byly obecně řádně vynakládány, neboť v porevolučním období výrazně přispěly k přechodu k demokracii a ekonomické stabilitě Tuniska;
174. konstatuje, že opatření Unie byla dobře koordinována s hlavními dárci a v rámci orgánů EU a jejich útvarů; vyzývá Komisi, aby zajistila společné programování s členskými státy s cílem zlepšit zaměření a koordinaci pomoci;
175. uznává, že Komise a ESVČ musely pracovat v politicky, společensky a bezpečnostně nestálých podmínkách, což významně komplikovalo poskytování komplexní pomoci;
176. vyzývá Komisi, aby doladila přístup k rozpočtové odpovědné podpoře tím, že vytyčí priority země a nastavení podmínek, čímž umožní strukturovanější a cílenější přístup Unie a posílí celkovou důvěryhodnost tuniské národní strategie;
177. konstatuje, že finanční prostředky Unie významně přispěly k přechodu k demokracii a ekonomické stabilitě Tuniska; vyzývá však Komisi a ESVČ, aby svá opatření soustřeďovaly na menší počet dobře definovaných oblastí s cílem maximalizovat dopad pomoci Unie;
178. vyzývá Komisi, aby uplatňovala osvědčený postup týkající se programů rozpočtové podpory a podmínky pro uvolňování prostředků, které budou podněcovat tuniské orgány k provedení klíčových reforem; vyjadřuje znepokojení nad pozvolným přidělováním prostředků v souladu s iniciativou „více za více“, které obvykle nebylo vázáno na plnění dalších požadavků a kterému nepředcházelo důkladné měření dosaženého pokroku;
179. zdůrazňuje význam rozsáhlého hodnocení správy veřejných financí, nejlépe s využitím posouzení veřejných výdajů a finanční odpovědnosti (PEFA)¹, s cílem rozpoznat možné nedostatky v poskytování pomoci Unie a řešit je;
180. žádá Komisi, aby zlepšila koncepci programů a projektů tím, že stanoví soubor

---

¹ Public Expenditure and Financial Accountability (veřejné výdaje a finanční odpovědnost).

přesných hodnot a ukazatelů, které umožní řádně posuzovat míru plnění cílů;

181. zdůrazňuje, že je nutné zaměřit se spíše na dlouhodobý, udržitelný hospodářský rozvoj než na opatření, která trh práce ožíví pouze dočasně;

Část XIV – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 4/2017 s názvem „Ochrana rozpočtu EU před nesprávnými výdaji: během programového období 2007–2013 došlo v souvislosti s politikou soudržnosti k nárůstu počtu preventivních opatření a finančních oprav ze strany Komise“

182. vítá zjištění Účetního dvora, jeho závěry a doporučení uvedené ve zvláštní zprávě;
183. uznává význam provádění cílů politiky soudržnosti, konkrétně je důležité zmenšovat rozdíly ve stupni rozvoje regionů, restrukturalizovat upadající průmyslové oblasti a podporovat přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci a přispět tak k dosažení strategických cílů Unie; domnívá se, že význam politiky soudržnosti zdůvodňuje, proč je na ni vynakládán výrazný podíl rozpočtu Unie; zdůrazňuje význam řádného finančního řízení, prevence a odrazování od nesrovnalostí a finančních oprav;
184. bere na vědomí, že Komise přijala všechna doporučení Účetního dvora a vyzývá ji, aby je provedla plně a včas;
185. bere na vědomí, že obecně Komise účinně využívala opatření, která měla v programovém období 2007–2013 k dispozici na ochranu rozpočtu Unie před nesprávnými výdaji;
186. vítá skutečnost, že v programovém období 2007–2013 Komise začala provádět nápravná opatření a finanční opravy mnohem dříve a s větším dopadem než v období 2000–2006; zdůrazňuje však, že takováto nápravná opatření musí zajistit ochranu finančních zájmů Unie a zároveň uznat význam včasného a účinného uplatňování dotčených operačních programů;
187. vyzývá Komisi, aby při zkoumání prohlášení o uzavření předložených členskými státy za programové období 2007–2013 byla i v budoucnu ostražitá;
188. vyzývá Komisi, aby představila analytickou a konsolidovanou zprávu o všech preventivních opatřeních a finančních opravách uložených během programového období 2007–2013 v návaznosti na zprávu za předchozí období;
189. zdůrazňuje, že přerušení a pozastavení plateb představují pro členské státy významné finanční riziko a mohou rovněž způsobit Komisi problémy při rozpočtovém řízení; vyzývá Komisi, aby vyváženě usilovala jak o ochranu rozpočtu, tak o dosahování cílů politiky soudržnosti;
190. zdůrazňuje, že pokud členské státy samy odhalí nesrovnalosti a přijmou preventivní opatření, ušetří to čas strávený zjišťováním problémů a poskytne to větší prostor pro jejich řešení; domnívá se, že to bude také znamenat, že řídicí a kontrolní systémy v členských státech fungují efektivně, a míra nesrovnalosti by mohla být pod prahem významnosti; vyzývá proto členské státy, aby postupovaly proaktivněji a zodpovědněji a aby odhalovaly a napravovaly nesrovnalosti na základě vlastních kontrol a auditů s cílem zlepšit řídicí a kontrolní systémy na vnitrostátní úrovni, aby se předešlo dalším čistým finančním opravám a ztrátě finančních prostředků;

191. vyzývá členské státy, aby poskytovaly Komisi informace v dostatečném objemu a kvalitě v případech finančních oprav přijímaných na základě auditů Komise s cílem zajistit rychlý postup;
192. v tomto ohledu zdůrazňuje význam regulační jistoty a náležitých pokynů a technické pomoci orgánům členských států ze strany Komise, včetně dostatečně konkrétní formulace jejích požadavků; vyzývá dále Komisi, aby úzce spolupracovala s orgány členských států za účelem zefektivnění první a druhé úrovně kontrol;
193. vyzývá Komisi, aby členským státům poskytla pokyny pro harmonizované podávání zpráv o provádění finančních oprav, což usnadní kontrolu a hodnocení dopadu finančních oprav prováděných členskými státy;
194. podporuje závěr Účetního dvora, ve kterém se uvádí, že právní rámec týkající se finančních oprav pro programové období po roce 2020 by měl být posílen, ale důraz musí být i nadále kladen na předcházení nesrovnalostem a podvodům;
195. vyzývá Komisi, aby co nejdříve zřídila integrovaný monitorovací systém, který umožní využívat informace v databázích pro komparativní analýzu a bude zahrnovat jak preventivní opatření, tak finanční opravy pro období 2014–2020, a aby Parlamentu, Radě a příslušným orgánům členských států včas poskytla přístup k informacím;
196. vyzývá Účetní dvůr, aby se při své auditní činnosti v budoucnu více zaměřoval na systémové nedostatky a poskytoval Komisi a členským státům doporučení ohledně zlepšení fungování celého systému pro finanční řízení a kontrolu;

Část XV – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 5/2017 s názvem „Nezaměstnanost mladých lidí – vedla opatření EU ke změnám? Posouzení záruky pro mladé lidi a Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí“

197. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a je potěšen tím, že Komise přijala některá z doporučení Účetního dvora a že je zavázá;
198. bere na vědomí, že úroveň nezaměstnanosti mladých lidí v Unii v posledních několika letech klesala; s politováním nicméně konstatuje, že v polovině roku 2016 bylo stále nezaměstnaných 18,8 % procenta mladých lidí; důrazně vybízí členské státy, aby k řešení této dlouhodobé situace využívaly dostupnou podporu Unie;
199. je velmi znepokojen skutečností, že mladí lidé, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo profesní přípravy (tzv. „NEET“), jsou odtrženi od vzdělávání a trhu práce; chápe, že tato skupina obyvatel se prostřednictvím stávajících operačních programů, kterými se provádí finanční plány boje proti nezaměstnanosti mladých lidí, nejhůře oslovuje; domnívá se, že v letech 2017–2020 by se měla věnovat pozornost právě této skupině obyvatel, aby bylo zajištěno splnění hlavních cílů záruky pro mladé lidi;
200. zdůrazňuje, že integrace skupiny NEET vyžaduje mnohem větší objem finančních prostředků Unie a že členské státy by k těmto účelům měly rovněž uvolnit dodatečné prostředky ze svých vnitrostátních rozpočtů;
201. podtrhuje, že záruka pro mladé lidi přispívá od roku 2012 k řešení problému nezaměstnanosti mladých lidí, ale že úroveň nezaměstnanosti této skupiny populace je

stále nepřijatelně vysoká, a vyzývá proto k prodloužení Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí do roku 2020;

202. lituje skutečnosti, že ani jeden z navštívených členských států nebyl schopen poskytnout všem NEET příležitost přijmout nabídku do čtyř měsíců po vstupu do systému záruky pro mladé lidi;
203. vítá zejména doporučení Účetního dvora, aby byla věnována větší pozornost zlepšení kvality nabídek;
204. konstatuje, že Komise ve svém sdělení z října 2016¹ dospěla k závěru, že je třeba zvýšit účinnost;
205. bere na vědomí přetrvávající nesoulad mezi nabízenými dovednostmi a požadavky trhu práce; žádá Komisi, aby v rámci Výboru Rady pro zaměstnanost (EMCO) prosazovala výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy, s cílem zaměřit se na tuto otázku v programu v oblasti zaměstnanosti;
206. vítá spolupráci Komise s členskými státy na identifikaci a šíření osvědčených postupů pro monitorování a podávání zpráv na základě stávajících systémů členských států; připomíná Komisi, že pro tyto účely je i nadále zásadní srovnatelnost údajů;
207. konstatuje, že chceme-li splnit cíl spočívající v zajištění trvalé a kvalitní nabídky zaměstnání pro všechny mladé lidi mladší 24 let v určených regionech, bude nutný značně vyšší objem zdrojů;

Část XVI – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 6/2017 s názvem „Reakce EU na uprchlickou krizi: přístup založený na hotspotech“

208. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora; podporuje doporučení v ní obsažená a níže uvádí své připomínky a doporučení;
209. bere na vědomí odpovědi Komise a její závazek, že bude podporovat italské a řecké orgány; vítá skutečnost, že Komise přijala všechna doporučení Účetního dvora, aby mohly být dále rozvíjeny specifické aspekty přístupu založeného na hotspotech;
210. vyjadřuje politování nad tím, že Účetní dvůr ve své zvláštní zprávě nezaměřil na širší pohled, včetně relokace žadatelů do jiných členských států; zdůrazňuje, že úzká místa v navazujících postupech neustále brání řádnému fungování hotspotů;
211. uvědomuje si význam provádění evropského programu pro migraci; zdůrazňuje, že je třeba pokračovat v rozvíjení krátkodobých, ale i dlouhodobých opatření v zájmu lepší správy hranic a řešení prvotních příčin nelegální migrace;
212. vyzývá Komisi, Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Europol, agenturu Frontex (vzhledem k jejímu novému mandátu jakožto Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž), vnitrostátní orgány a další mezinárodní organizace, aby pokračovaly v podpoře hotspotů a tuto podporu ještě posílily; poznamenává, že úspěšnější rozvoj koncepce hotspotů může z dlouhodobého hlediska zajistit pouze intenzivnější

---

¹ „Záruky pro mladé lidi a Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí po třech letech“ (COM(2016)0646),

spolupráce mezi Komisí, agenturami a členskými státy;

213. v této souvislosti zdůrazňuje, že zejména v případě Itálie způsobuje neustálý příliv migrantů obrovské problémy a k jejich řešení je nezbytná podpora Unie a jejich členských států;
214. zdůrazňuje význam Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) a Fondu pro vnitřní bezpečnost (ISF); požaduje, aby bylo možné uplatňovat finanční pravidla týkající se mimořádné pomoci také na AMIF a ISF; je přesvědčen o tom, že jediným způsobem, jak zajistit, aby hotspoty účinněji podporovaly členské státy v přední linii, je poskytovat více finančních prostředků na zlepšování a budování přijímacích a ubytovacích zařízení, která jsou při takovém obrovském počtu přicházejících migrantů nepostradatelná;
215. vítá výsledky auditu Účetního dvora zaměřeného na situaci nezletilých migrantů v hotspotech a zdůrazňuje, že je důležité uplatňovat integrovanější přístup, a zároveň při jejich přijímání vždy přihlížet k jejich nejlepšímu zájmu; vyzývá k lepšímu využívání finančních zdrojů určených na přijímání nezletilých a k proškolení zaměstnanců, kteří pracují s těmi nejzranitelnějšími osobami; připomíná, že poté, co byla tato zvláštní zpráva vydána, Komise zveřejnila sdělení, které se zcela zaměřovalo na nezletilé migranty¹; vyzdvihuje význam tohoto sdělení a vyzývá členské státy, aby doporučení obsažená v tomto dokumentu plně uplatňovaly;
216. vyzývá proto Komisi a Radu, aby zvýšily své úsilí a podporovaly hotspoty prostřednictvím účinnější relokace a v případě, že neexistují důvody pro přijetí, řízení o navrácení osob;
217. je znepokojen stále se objevujícími zprávami o obchodování s dětmi; vyzývá k přijetí dalších opatření na ochranu dětí, zejména v případě nezletilých osob bez doprovodu, a to nejen v době jejich příchodu, ale i později; domnívá se, že je nepřijatelné, aby obchodníci s lidmi představovali pro děti i nadále přímou hrozbu;
218. vyzývá Europol, aby pokračoval ve svém úsilí o potírání nelegální migrace a obchodování s lidmi a v boji proti zločinným organizacím, které páchají související trestnou činností, a aby podporoval vnitrostátní orgány při případném vyšetřování trestných činů souvisejících se správou hotspotů;
219. vítá úsilí italských a řeckých orgánů o zaregistrování co nejvyššího počtu migrantů připlouvajících na jejich území, přičemž míra registrace v Řecku dosáhla v roce 2016 78 % (v roce 2015 to bylo pouze 8 %) a míra registrace v Itálii dosáhla v roce 2016 97 % (60 % v roce 2015); zdůrazňuje, že jediným způsobem, jak docílit účinného přijímacího systému, je získat přesný obraz situace na místě;
220. vyzývá Komisi a Radu, aby v hotspotech zajistily kvalitní posuzování žádostí o azyl; uvědomuje si složité podmínky, za kterých je nutné žádosti zpracovávat, avšak zdůrazňuje, že je třeba vyvarovat se chyb, které vznikají ve snaze postupy urychlit; dále zdůrazňuje, že členské státy v přední linii by měly odpovídat pouze za registraci a snímání otisků všech migrantů, avšak za následné postupy by měly v duchu solidarity společně odpovídat všechny členské státy; žádá, aby byli žadatelé o azyl náležitě

---

¹ Ochrana migrujících dětí (COM(2017)0211).

informování o postupu relokace jako takovém, o svých právech a o možných cílových zemích;

221. vyzývá Radu k zajištění toho, aby neustálý nedostatek odborníků bezodkladně vyřešila podporou úřadu EASO i členských států; je přesvědčen o tom, že zvláště v případě Itálie bude dodatečná podpora nezbytná i v budoucnu; vyzývá Komisi a Radu, aby se dohodly na plánu, který zajistí, aby byla tato dodatečná pomoc v případě žádosti Itálie či Řecka ihned k dispozici;
222. zdůrazňuje, že hotspoty jsou místa určená pro registraci přicházejících migrantů, a neměla by proto být přelidněná ani se přeměnit v zajišťovací zařízení; vyzývá členské státy, aby se i nadále snažily provádět veškerá nezbytná opatření způsobem, který bude plně v souladu s Listinou základních práv Evropské unie;
223. je znepokojen tím, že do zakládání a provozování hotspotů je v současnosti zapojeno mnoho různých zúčastněných stran, a žádá Komisi a členské státy, aby předložily návrhy, které zajistí větší transparentnost a odpovědnost této struktury;
224. doporučuje, aby Účetní dvůr zvážil možnost vydání rychlé navazující zprávy o fungování hotspotů, která bude mít širší záběr a bude zahrnovat analýzu azylových, relokačních a návratových postupů;

Část XVII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 7/2017 s názvem „Nová role certifikačních orgánů ve vztahu k výdajům na SZP: pozitivní krok směrem k modelu jednotného auditu, ale je potřeba vyřešit výrazné nedostatky“

225. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s připomínkami a doporučeními v ní uvedenými; s uspokojením bere na vědomí, že Komise většinu doporučení přijímá a zváží nebo již zahájila jejich provádění;
226. uznává pozitivní pokrok, ke kterému došlo v oblasti modelu auditu výdajů na SZP; vyjadřuje však politování nad tím, že fungování systému jednotného auditu dosud nedosahuje svého plného potenciálu;
227. připomíná Komisi její konečnou odpovědnost za účinné využívání výdajů na SZP; vyzývá dále Komisi, aby zajistila, že používání kontrolních metod bude v celé Unii dostatečně podobné a všechny certifikační orgány budou ve své práci uplatňovat tatáž kritéria;
228. konstatuje, že certifikační orgány nezávisle auditují platební agentury svých zemí od roku 1996; vítá v tomto ohledu skutečnost, že v roce 2015 byly certifikační subjekty poprvé povinny zjišťovat legalitu a správnost souvisejících výdajů; považuje to za pozitivní vývoj, neboť by to mohlo členským státům pomoci posílit jejich kontroly, snížit náklady na audit a Komisi by to mohlo umožnit získat nezávislé dodatečné ujištění o legalitě a správnosti výdajů na SZP;
229. vyjadřuje však politování nad tím, že Komise může využít práci certifikačních orgánů pouze v omezené míře, jelikož podle zprávy Účetního dvora ve stávajícím rámci existují závažné koncepční nedostatky, kvůli nimž nejsou stanoviska certifikačních orgánů v některých důležitých oblastech zcela v souladu s auditními standardy a pravidly;
230. konstatuje se znepokojením, že podle zprávy Účetního dvora byly zjištěny nedostatky

v metodice i v provádění, auditní strategie jsou mimo jiné často nevhodné, jsou vytvářeny nedostatečné sady vzorků a auditorům certifikačních orgánů často chybí dostatečná úroveň dovedností a právních znalostí; uznává však, že rok 2015 mohl být pro členské státy obtížný, neboť příslušné předpisy a pokyny Unie byly v té době v počátečním období a certifikačním orgánům se nemuselo dostávat dostatečných informací a školení o jejich praktickém provádění ani dostatečných pokynů o požadovaném objemu vzorků;

231. vyzývá Komisi, aby vyvinula další úsilí s cílem řešit nedostatky uvedené ve zprávě Účetního dvora a k dosažení skutečně účinného modelu jednotného auditu výdajů na SZP; vybízí Komisi, aby sledovala a aktivně podporovala certifikační orgány při zlepšování jejich práce a metodiky týkající se legality a správnosti výdajů;
232. zdůrazňuje zejména, že je třeba vytvořit spolehlivější pracovní metody v pokynech týkajících se rizika nadhodnocení míry jistoty plynoucí z vnitřních kontrol, a souhlasí s připomínkami Účetního dvora týkajícími se nevhodné reprezentativnosti vzorků a povoleného typu testování, zbytečného výpočtu dvou různých měr chyb a jejich používání a nedůvěryhodných stanovisek, která vycházejí z podhodnocené míry chyb;
233. dále konstatuje, že podle zprávy Účetního dvora se model míry jistoty používaný Komisí přes často nespolehlivý charakter kontrolních statistik členských států o tyto údaje i nadále opírá a že v roce 2015 bylo stanovisko certifikačních orgánů pouze jedním ze zohledňovaných prvků;
234. vyjadřuje politování nad tím, že důsledky, které vyplývají z tohoto nedostatku spolehlivosti, jsou zřejmé; konstatuje například, že u přímých plateb poskytl GŘ AGRI dorovnání u 12 ze 69 platebních agentur s mírou chyb nad 2 %, přičemž pouze jedna platební agentura podala již na začátku kvalifikované prohlášení, a v roce 2015 GŘ AGRI rovněž vzneslo výhrady v případě 10 platebních agentur; dále konstatuje, že ve venkovských oblastech poskytl GŘ AGRI dorovnání u 36 ze 72 platebních agentur a ve 14 případech přesahovala upravená míra chyb 5 % a v roce 2015 GŘ AGRI rovněž vzneslo výhrady u 24 platebních agentur z 18 členských států;
235. vyzývá Komisi, aby se na tuto nespolehlivost zaměřila a vypracovala opatření s cílem dosažení spolehlivého základu pro svůj model míry jistoty; domnívá se, že by Komise měla v tomto ohledu aktivně poskytovat pokyny certifikačním orgánům tak, aby vypracovávaly odpovídající stanoviska, a využívat informace a údaje, jež díky tomu obdrží;
236. vyzývá Komisi, aby rovněž vyžadovala, aby certifikační orgány zavedly vhodná ochranná opatření k zajištění reprezentativnosti svých vzorků, aby umožnila certifikačním orgánům provádět dostatečné testování na místě, aby vyžadovala, aby certifikační orgány vypočítávaly pouze jedinou míru chyb pro legalitu a správnost, a aby zajistila, že míra chyb vykazovaná platebními agenturami v jejich kontrolních statistikách bude řádně začleňována do míry chyb certifikačních orgánů;
237. doporučuje zejména, aby Komise v případě stanovisek kladla důraz na legalitu a správnost výdajů na SZP, a to v takové kvalitě a rozsahu, který by Komisi umožnil ujistit se o spolehlivosti kontrolních údajů platebních agentur, nebo případně odhadnout nezbytné úpravy míry chyb platebních agentur na základě stanovisek poskytnutých certifikačními orgány;

238. konstatuje, že pokud jde o doporučení Účetního dvora č. 7, musí Komise zajistit, aby se míra chyb platebních agentur nevhodně nezapočítávala do celkové míry chyb certifikačních orgánů; je přesvědčen, že by pokyny v tomto ohledu měly být co nejjasnější, aby se zabránilo nedorozuměním v oblasti finančních oprav;
239. konstatuje rovněž na základě zprávy Účetního dvora, že ochranné opatření spočívající v tom, že platební agentury dopředu nevědí, které transakce budou předmětem opakovaných kontrol, bylo porušeno v případě Itálie, kde certifikační orgán platební agentuře předem oznámil, kteří příjemci budou kontrolováni, a to předtím, než platební agentura provedla většinu svých počátečních kontrol na místě; důrazně upozorňuje, že ve všech případech musí být zajištěno náležité uplatňování metody výběru na základě žádostí a předběžná oznámení nelze beztestně udělovat;
240. poukazuje na to, že v případě transakcí, na něž se nevztahuje systém IACS, (EZZF a EZFRV) existuje velký rozdíl mezi obdobími, za které jsou vykázány kontroly na místě, (kalendářní rok) a obdobími, za které jsou propláceny výdaje (od 16. října 2014 do 15. října 2015 za rozpočtový rok 2015); konstatuje, že v důsledku toho nebyly některým příjemcům, u nichž proběhly během kalendářního roku 2014 kontroly na místě, propláceny výdaje v rozpočtovém roce 2015 a certifikační orgány nemohou zahrnout výsledky těchto transakcí do svého výpočtu míry chyb za daný rozpočtový rok; vyzývá Komisi, aby vypracovala vhodné řešení pro synchronizaci těchto období;
241. poukazuje na to, že harmonogramy kontrol platebních agentur mohou být velmi napjaté, zejména v členských státech s krátkým vegetačním obdobím, a včasné poskytování příslušných informací certifikačním orgánům může být často velmi náročné; konstatuje, že to může vést k používání několika různých kontrolních metod a duplicitním mírám chyb, jelikož certifikační orgán nemůže plně sledovat kontrolní postup platebních agentur; domnívá se, že by tato otázka mohla být vyřešena například pomocí monitorovacích opatření na základě satelitů;
242. domnívá se, že při kontrole výdajů na SZP by bylo obecně možné lépe využívat nové technologie: pokud lze dosáhnout dostatečné míry spolehlivosti např. pomocí satelitní kontroly, neměli by být příjemci ani auditoři zatěžováni nadměrnými auditu prováděnými na místě; zdůrazňuje, že při zajišťování finančních zájmů Unie při financování výdajů na SZP by konečným cílem systému jednotného auditu mělo být zajištění účinných kontrol, náležitě fungujících administrativních systémů a snížení byrokratické zátěže;
243. zdůrazňuje dále, že model jednotného auditu by měl v kontrolním systému zahrnovat méně úrovní a obnášet nižší náklady pro Unii, členské státy a příjemce; domnívá se, že by se měl klást větší důraz na spolehlivost celého kontrolního systému členského státu namísto pouhého zaměření na doplňkové kontroly pro příjemce; domnívá se, že kontrolní systém představuje i nadále příliš velkou zátěž pro příjemce, že v těch členských státech, v nichž jsou nesrovnalosti nebo podvody méně obvyklé, se celkový auditní systém ukázal jako dostatečný a spolehlivost je možné zajistit jinými způsoby než nadměrnými kontrolami na místě;
244. vyzývá Komisi, aby zprávu Účetního dvora a doporučení Parlamentu důkladně zohlednila a dále rozvíjela systém kontroly výdajů na SZP směrem ke skutečně jednotnému přístupu k auditu;

245. zdůrazňuje, že na mnohé z nedostatků, jež odhalil Účetní dvůr, poukázala Komise ve svých pokynech z roku 2018, kde je také řešila; vítá nepřetržitý pokrok, kterého dosahují certifikační orgány;

Část XVIII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 8/2017 s názvem „Systém EU pro kontrolu rybolovu: je zapotřebí většího úsilí“

246. žádá členské státy, aby do roku 2018 zlepšily přesnost informací o rybolovné kapacitě a zavedly postupy pro ověřování přesnosti informací uvedených ve vnitrostátních rejstřících loďstva.

247. v souvislosti s jakýmkoliv budoucími změnami nařízení Rady (ES) č. 1224/2009¹ (dále jen „nařízení o kontrole“) a s cílem zlepšit přesnost informací o rybolovné kapacitě žádá Komisi, aby do svého legislativního návrhu zahrnula podrobná pravidla pro pravidelné ověřování dokumentace a kontrol na místě ukazatelů hrubé prostornosti (GT) a výkonu motoru (kW), používaných k výpočtu rybolovné kapacity;

248. s ohledem na veškeré budoucí změny nařízení o kontrole a pro lepší monitorování činností malých rybolovných plavidel vyzývá Komisi, aby do svého legislativního návrhu zahrnula:

- a) vynětí výjimek z povinnosti mít zařízení SSP2 pro plavidla o délce 12 až 15 metrů;
- b) požadavek instalovat menší a levnější lokalizační systémy pro plavidla kratší než 12 metrů;

249. pro zajištění transparentnosti přidělování rybolovných kvót žádá členské státy, aby do roku 2019 v souladu s článkem 16 nařízení o společné rybářské politice³ informovaly Komisi o svém systému pro přidělování kvót, včetně toho, jak byla do přidělování rybolovných kvót mezi zúčastněné strany začleněna transparentní a objektivní kritéria;

250. za účelem zlepšení úplnosti a spolehlivosti údajů o rybolovu žádá členské státy, aby do roku 2019:

- a) přezkoumaly a zlepšily postup pro evidování a ověřování údajů o rybolovných činnostech předkládaných v papírové podobě; postupně zavedly postupy pro zaznamenávání a ověřování elektronických údajů o rybolovných činnostech zasílaných plavidly kratšími než 10 metrů; zajistily, aby tyto systémy byly kompatibilní a umožňovaly výměnu údajů mezi členskými státy, Komisi a

---

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

² Systém sledování plavidel

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu;

- b) zajistily, aby měly spolehlivé údaje o činnosti plavidel kratších než 10 metrů prostřednictvím postupného zavedení vhodných, levnějších a uživatelsky vstřícných požadavků na zaznamenávání a podávání zpráv a aby byla uplatňována pravidla pro jejich shromažďování stanovená v nařízení o kontrole;
- c) dokončily potvrzování platnosti a křížovou kontrolu údajů o rybolovných činnostech;

251. žádá Komisi, aby do roku 2020:

- a) zřídila platformu pro výměnu informací, kterou budou členské státy využívat k zasílání potvrzených údajů ve standardních formátech a se standardním obsahem, aby informace, k nimž mají přístup různé útvary Komise, odpovídaly údajům členských států;
- b) podpořila vývoj levnějšího, jednoduššího a uživatelsky vstřícnějšího systému, který usnadní elektronickou komunikaci o rybolovných činnostech pro plavidla kratší než 12 metrů; zavedla pro plavidla o délce 10 až 12 metrů povinnost používat elektronické systémy pro zaznamenávání a podávání zpráv (elektronické lodní deníky) namísto papírových; postupně pro plavidla kratší než 10 metrů zavedla povinnost zaznamenávat své úlovky a podávat o nich zprávy prostřednictvím levnějšího, jednoduššího a uživatelsky vstřícného elektronického systému;
- c) analyzovala zbývající problémy v oblasti úplnosti a spolehlivosti údajů na úrovni členských států a případně se s členskými státy dohodla na vhodných opatřeních;

252. s ohledem na veškeré budoucí změny nařízení o kontrole a s cílem získat úplnější a spolehlivější údaje o rybolovu vyzývá Komisi, aby do svého legislativního návrhu zahrнула:

- a) odnětí výjimek z povinné účasti v elektronickém systému pro podávání zpráv a z povinnosti podávat elektronická prohlášení pro plavidla o délce 12 až 15 metrů;
- b) přezkoumání povinností v oblasti vykazování údajů o úlovcích, které členskými státy ukládá nařízení o kontrole, s cílem rozšířit je o povinnost podávat podrobné informace o lovišti, velikosti plavidla a lovném zařízení;

253. s cílem zlepšit inspekční návštěvy vyzývá členské státy, aby vyvinuly a začaly používat standardní inspekční protokoly a zprávy lépe přizpůsobené konkrétním regionálním a technickým podmínkám rybolovu než protokoly, které stanoví příloha XXVII nařízení (EU) 404/2011¹; vyzývá členské státy, aby tak učinily ve spolupráci s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu a to do roku 2019, kdy se očekává vstup v

---

¹ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. L 112, 30.4.2011, s. 1).

platnost nového nařízení o technických opatřeních¹;

254. s ohledem na veškeré budoucí změny nařízení o kontrole žádá Komisi, aby do svého legislativního návrhu začlenila povinnost členských států používat elektronický systém pro inspekční zprávy, a to s cílem zajistit úplnost a aktuálnost výsledků vnitrostátních inspekcí; vyzývá Komisi, aby do návrhu začlenila také povinnost členských států sdílet výsledky inspekcí s ostatními dotčenými členskými státy;
255. k zajištění účinnosti systému sankcí vyzývá členské státy, aby do roku 2019:
- a) zohledňovaly při stanovování sankcí opakované případy porušení pravidel nebo subjekty dlouhodobě porušující pravidla;
  - b) zavedly v plném rozsahu bodový systém a zajistily jeho soudržné uplatňování na svém území;
256. s ohledem na veškeré budoucí změny nařízení o kontrole žádá Komisi, aby do svého legislativního návrhu začlenila ustanovení o plánovaném systému pro výměnu údajů o porušení předpisů a sankcích ve spolupráci s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu a členskými státy;

Část XIX – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 9/2017 s názvem „Podpora EU na boj proti obchodování s lidmi v jižní a jihovýchodní Asii“

257. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora; podporuje doporučení v ní obsažená a níže uvádí své připomínky a doporučení;
258. uznává, že přes obtížné prostředí, v němž musela Unie působit, hmatatelně přispěla k boji proti obchodování s lidmi v jižní a jihovýchodní Asii;
259. vítá pokrok v boji proti obchodování s lidmi, k němuž došlo prostřednictvím opatření, jako je jmenování evropských styčných úředníků pro migraci v konkrétních zemích; žádá, aby práce v tomto směru pokračovala;
260. vybízí Unii, aby zintenzívnila svoji spolupráci s vnitrostátními a regionálními vládami i s dalšími organizacemi přítomnými v této oblasti (OSN, ASEAN, příslušné nevládní organizace) a občanskou společností s cílem získat lepší přehled o zbývajících prioritách a připravit lépe zacílený akční plán;
261. zdůrazňuje, že je důležité odstranit extrémní chudobu, diskriminaci menšin a genderovou diskriminaci v zemích jižní a jihovýchodní Asie i upevnit jejich demokratické a lidskoprávní základy za pomoci Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva;
262. vyzývá Komisi, aby vyvinula souhrnné, koherentní a spolehlivé databáze o finanční

---

¹ Viz návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, který předložila Komise, o zachování rybolovných zdrojů a ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1224/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 a (EU) č. 1380/2013 a kterým se ruší nařízení Rady (ES) č. 894/97, (ES) č. 850/98, (ES) č. 2549/2000, (ES) č. 254/2002, (ES) č. 812/2004 a (ES) č. 2187/2005 (COM(2016)0134).

podpoře boje proti obchodování s lidmi, jež umožní, aby byla distribuce prostředků více podložena a prostředky se dostaly k těm příjemcům, kteří jsou skutečně v největší nouzi; souhlasí s Radou, že je nezbytné vypracovat aktualizovaný seznam regionů a zemí postižených obchodováním s lidmi a že tento seznam je třeba zařadit do databáze;

263. vítá sdělení Komise nazvané „Zpráva o opatřeních navazujících na strategii EU pro vymýcení obchodu s lidmi a stanovení dalších konkrétních opatření“ (COM(2017)0728), jež Komise zveřejnila v prosinci 2017; vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření, jež je třeba rozvinout v každém z regionů;
264. vítá skutečnost, že obchodování s lidmi nadále zůstává prioritou v nacházejícím politickém cyklu Unie zaměřeném na organizovanou a závažnou mezinárodní trestnou činnost na období let 2018 až 2021;
265. považuje za zásadně důležité posílit donucovací orgány v zemích v jižní a jihovýchodní Asii, aby účinněji zjišťovaly a odhalovaly sítě pro obchodování s lidmi; požaduje zpřísnění trestů pro pachatele podílející se na obchodování s lidmi;
266. vyzývá Komisi a členské státy, aby nadále bojovaly proti obchodování s lidmi v Unii prostřednictvím politické a soudní spolupráce, a vypořádaly se tak s mafiemi, které využívají Unii jako konečnou destinaci obětí obchodování lidmi, jak je uvedeno ve sdělení z prosince 2017;
267. domnívá se, že pro účinnější boj proti obchodování s lidmi je nezbytné lepší propojení mezi načasováním zmírňujících opatření a zdroji spolu s lepší spoluprací mezi ESVČ, Komisí, sdružením zemí ASEAN a Organizací spojených národů;
268. vyzývá ESVČ a Komisi, aby při řešení problému obchodování s lidmi rovněž využívaly další kanály pro své akce, jako jsou bilaterální a multilaterální dohody;

Část XX – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 10/2017 s názvem „Podpora EU pro mladé zemědělce by měla být lépe zacílena, aby usnadňovala účinnou generační obměnu“

269. zastává názor, že s ohledem na stávající politiky SZP:
  - a) je zapotřebí komplexního hodnocení všech nástrojů a opatření, která mohou být propojena s cílem pomoci mladým zemědělcům, zaměřit se na srovnatelnost v rámci celé Unie, soudržnost či nesoulad ukazatelů výsledků a překážky, které mladým zemědělcům brání ve vstupu na trh a jež lze řešit při budoucí revizi SZP;
  - b) cíle by měly být lépe vymezeny z hlediska generační obměny, případně doplněny kvantifikovaným cílem a informacemi, které je třeba shromáždit ohledně míry úspěšnosti generační obnovy, i faktory, které k ní přispívají nebo jí brání;
270. zastává názor, že pokud jde o rámec právních předpisů pro SZP po roce 2020, měla by Komise stanovit (nebo vyžadovat, aby tak učinily členské státy, v souladu s ustanoveními o sdíleném řízení) jasnou intervenční logiku pro nástroje politiky zaměřené na generační obměnu v zemědělství; domnívá se, že intervenční logika by měla zahrnovat:
  - a) řádné posouzení potřeb mladých zemědělců, které zkoumá důvody překážek, jimž čelí mladí lidé při zakládání zemědělských podniků, a míru výskytu těchto

překážek v závislosti na zeměpisné oblasti, zemědělském odvětví nebo jiných specifických charakteristikách podniku;

- b) posouzení toho, na které potřeby by se nástroje politiky Unie mohly zaměřit a které potřeby mohou být nebo již jsou lépe zohledněny v politikách členských států, a také analýzu toho, které formy podpory (např. přímé platby, paušální platby, finanční nástroje) jsou pro řešení zjištěných potřeb nejvhodnější;
- c) opatření na zvýšení povědomí o možném druhu pomoci při včasnějším převodu zemědělského podniku na nástupce s doprovodnými poradenskými službami či opatřeními, jako je uspokojivý penzijní systém založený na vnitrostátních či regionálních příjmech a výnosech v zemědělském, potravinářském a lesnickém odvětví;
- d) bez ohledu na dlouhé období plánování převodů zemědělských podniků definování cílů SMART s uvedením explicitních a kvantifikovatelných výsledků, které se od nástrojů politiky očekávají, pokud jde o očekávanou míru generační obměny a příspěvek k životaschopnosti podpořených podniků; domnívá se zejména, že by mělo být jasné, zda nástroje politiky mají za cíl podpořit co nejvíce mladých zemědělců, nebo zda by se měly zaměřovat na určité typy mladých zemědělců (např. na zemědělce s nejvyšším vzděláním; na zemědělce, kteří zakládají zemědělské podniky ve znevýhodněných oblastech; na ty, kteří zavádějí v podniku technologie na úsporu vody nebo energie; zvyšují ziskovost či produktivitu podniku nebo zaměstnávají více osob);

271. vyzývá členské státy, aby při plnění opatření SZP po roce 2020 členské státy zlepšily zacílení opatření tím, že:

- a) uplatní kritéria, která zajistí výběr nákladově nejefektivnějších projektů, jako jsou projekty přinášející největší nárůst trvale udržitelné produktivity nebo životaschopnosti podpořených podniků nebo největší zvýšení zaměstnanosti v oblastech s nejvyšší mírou nezaměstnanosti nebo ve znevýhodněných oblastech s nejnižší generační obměnou;
- b) uplatní jasná kritéria pro posuzování toho, jak lze mladé zemědělce podpořit v případě společné kontroly právnických osob (např. stanovením procentuálního podílu na hlasovacích právech nebo akciích, která by příjemce měl mít, nebo uvedením období, během něhož dochází k posunu v poměru akcií, jaký minimální procentuální podíl jeho příjmů by měl pocházet z jeho činnosti v podpořeném podniku), aby se podpora dostala k mladým zemědělcům, pro něž je zemědělská výroba v podpořeném podniku hlavní činností;
- c) uplatní dostatečně vysoké minimální bodové hranice, jichž by měly projekty dosáhnout, a přiměřeně rozdělí rozpočet na dané opatření tak, aby byly prostředky pro mladé zemědělce zakládající zemědělské podniky k dispozici rovnoměrně během celého programového období;
- d) zlepší využívání podnikatelských plánů jakožto nástroje k posouzení potřeby veřejného financování, a to tak, že ve fázi podávání žádostí bude hodnocena pravděpodobná životaschopnost podniku v případě, že podporu nedostane, a v konečné fázi projektu bude posouzen dopad této podpory na životaschopnost

podniku nebo jiné jasně specifikované cíle (např. zaměstnanost, zavedení technologií na úspory vody nebo energie);

272. se, že v rámci právních předpisů stanovících opatření SZP po roce 2020 by Komise a členské státy (v souladu se ustanoveními o sdíleném řízení) měly zlepšit systém monitorování a hodnocení; domnívá se zejména, že:
- a) Komise by měla definovat ukazatele výstupů, výsledků a dopadu umožňující posuzovat pokrok, účinnost a efektivnost nástrojů politiky ve srovnání s cíli, a to na základě osvědčených postupů, např. užitečných ukazatelů, které zavedly členské státy ve svých systémech monitorování;
  - b) členské státy by měly pravidelně shromažďovat aktuální údaje o strukturálních a finančních charakteristikách podpořených podniků (např. výnosy, příjmy, počet zaměstnanců, zavedené inovace, dosažené vzdělání zemědělců), které umožní posoudit účinnost a efektivitu opatření při dosahování žádoucích cílů politiky;
  - c) Komise a členské státy by měly vyžadovat, aby hodnocení poskytovala užitečné informace o dosažených výsledcích projektů a opatření na základě aktuálních údajů o rozvoji strukturálních a finančních charakteristik podpořených podniků, a aby byla vypracována podle osvědčených postupů (např. srovnávacích studií, srovnávacích analýz, průzkumů), jako např. těch, které byly zjištěny během tohoto auditu (viz rámeček 5 zvláštní zprávy Účetního dvora o případu Emilia-Romagna, bod 75);
  - d) je třeba zajistit, aby mladí zemědělci měli dobrý přístup k poradenství a nástrojům, které jim pomáhají účinně a efektivně reagovat na hrozby narušení trhu nebo nasycení trhu, jakož i na kolísání cen; domnívá se, že by se tak mohla zvýšit konkurenceschopnost a tržní orientace a zároveň snížit výkyvy v příjmech producentů, které souvisejí s krizemi;

Část XXI – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 11/2017 s názvem „Svěřenský fond EU Bêkou pro Středoafričskou republiku: navzdory určitým nedostatkům nadějný začátek“

273. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s připomínkami a doporučeními v ní uvedenými;
274. vítá zřízení svěřenského evropského fondu Bêkou a jeho příspěvek k mezinárodní reakci na krizi ve Středoafričské republice; uznává, že tento první svěřenský fond může být v řadě ohledů považován za významný pilotní projekt a že je nezbytné vyvinout přesnější pokyny k systémové otázce koordinace dárců, monitorování a hodnocení na základě systematictějšího přístupu k získávání záruk;
275. konstatuje, že svěřenské fondy byly součástí reakce ad hoc, v situaci, kdy se nedostává zdrojů a chybí pružnost pro rychlou a komplexní reakci na závažné krize; je přesvědčen, že k prokázání jejich účinnosti a získání dalšího poučení z jejich provádění za provozu je zapotřebí více času;
276. domnívá se také, že je třeba věnovat zvláštní pozornost účinnosti a politické správě svěřenských fondů, nedostatku záruk a dohledu nad konečným využitím přidělených prostředků;

277. domnívá se, že je třeba věnovat zvláštní pozornost připomínce Účetního dvora týkající se omezeného vlivu fondu na vzájemnou koordinaci zúčastněných stran a že Komise by měla učinit vše, co je v její moci, aby využila dosud získaných zkušeností v rámci činnosti Evropského rozvojového fondu v oblastech, jako je provádění a koordinace vícestranného financování a řízení odpovědnosti za výsledky;
278. zdůrazňuje, že veškeré nové finanční nástroje a kombinované finanční nástroje by měly nadále fungovat v souladu s obecnými cíli rozvojové politiky Unie a zaměřovat se na oblasti s nejvyšší přidanou hodnotou a strategickým dopadem;
279. konstatuje, že příspěvky členských států do tohoto fondu byly dosud relativně nízké; vyzývá členské státy, aby se více zapojily s cílem zajistit, že tento fond bude plnit očekávané politické cíle;
280. vyjadřuje přesvědčení, že je třeba věnovat náležitou péči nákladům na kontrolní řízení a správu v poměru k celkovým příspěvkům; dává přednost tomu, aby byly nové nástroje rozvoje provázané se strategií a politickými cíle Evropského rozvojového fondu a vzájemně se s nimi doplňovaly;
281. vyzývá Komisi, aby zavedla komplexní kontrolní mechanismy pro zajištění politické kontroly Parlamentu nad správou, řízením a prováděním těchto nových nástrojů v souvislosti s postupem udělování absolutoria; považuje za důležité vypracovat specifické strategie dohledu nad těmito nástroji s konkrétními cíli, dílčími cíli a přezkumy;

Část XXII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 12/2017 s názvem „Provádění směrnice o pitné vodě: jakost pitné vody a přístup k ní se v Bulharsku, Maďarsku a Rumunsku zlepšily, potřeba investic je však nadále značná“

282. jelikož přístup ke kvalitní pitné vodě patří k nejzákladnějším potřebám občanů, zdůrazňuje, že by se Komise měla co nejvíce snažit situaci lépe monitorovat, zejména pokud jde o malé zásobované oblasti, které jsou nejbliže konečným uživatelům; připomíná, že špatná jakost pitné vody může vést k ohrožení zdraví evropských občanů;
283. naléhavě vyzývá členské státy, aby občanům poskytovaly více informací ohledně jakosti pitné vody, která je jim dodávána, jelikož v řadě členských států občané nevědí, že je voda z kohoutku pitná;
284. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že členské státy nejsou povinny podávat zprávy o jakosti vody v malých zásobovaných oblastech; doufá, že revidovaná směrnice o pitné vodě¹ tuto situaci napraví;
285. poukazuje na význam udržitelnosti vodohospodářské infrastruktury a zdůrazňuje, že je třeba do její údržby zapojit občany;
286. zdůrazňuje, že je velmi důležité, aby politiky poplatků za vodu přispívaly k účinnosti a k pokrytí nákladů na využívání vody; konstatuje, že členské státy odpovídají za zajištění cenově dostupné a kvalitní pitné vody pro všechny své občany s ohledem na to, že voda

---

¹ viz návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění) (COM(2017)0753), který předložila Komise.

je považována za společný statek a lidské právo;

287. připomíná Komisi, že probíhající diskuse a rostoucí tendence směrem k liberalizaci a privatizaci vodohospodářských služeb v několika členských státech občany velmi znepokojují;

Část XXIII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 13/2017 s názvem „Jednotný evropský systém řízení železničního provozu: bude politické rozhodnutí někdy uskutečněno?“

288. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora a souhlasí s připomínkami a doporučeními v ní uvedenými;
289. konstatuje, že Komise řádně neposoudila dopad legislativních balíčků, které od roku 2000 vypracovala pro železniční odvětví; vyjadřuje politování nad skutečností, že investice finančních prostředků Unie do několika projektů nelze považovat za nákladově efektivní;
290. konstatuje, že železniční odvětví je obecně značně korporativní, což může vést k tomu, že je liberalizace trhu vnímána spíše jako hrozba než výhoda;
291. konstatuje, že zájem členských států o posílení interoperability musí být doprovázen nezbytným odhadem nákladů a potřebného financování; vybízí členské státy, aby při přidělování finanční podpory Unie pro systém ERTMS stanovovaly dosažitelné cíle, a doporučuje Komisi, aby stanovila takové lhůty pro provádění, které je možné splnit;
292. vítá závazek Komise stanovit harmonogram rušení spolu s členskými státy, který bude mít právně závazné cíle; vítá rovněž, že se Komise rozhodla spolupracovat s průmyslem s cílem usnadnit využití modelu společného nabídkového řízení vypracovaného Společenstvím evropských železnic (CER);
293. domnívá se, že vzhledem k nákladným investicím, které tento systém vyžaduje, a ke skutečnosti, že subjektům, jež na něj nesou náklady, nepřináší okamžitý užitek, je nutné provést strategické posouzení stanovovaných priorit v rámci Rady a členských států; vítá evropský prováděcí plán a související podrobný akční plán pro systém ERTMS, jejichž cílem je zajistit rovnoměrný tok podpory; vybízí členské státy, aby se zaměřily na lepší koordinaci evropského prováděcího plánu a aby zajistily, že závazky Unie budou zahrnuty mezi jejich vnitrostátní priority; vítá závazek Komise stanovit ve vnitrostátních prováděcích plánech průběžné cíle za účelem lepšího monitorování jednotlivých oddílů;
294. je znepokojen vysokou mírou rušení závazků týkajících se podpory TEN-T pro projekty systému ERTMS, za kterou stojí především skutečnost, že finanční předpisy Unie nejsou sladěny s vnitrostátními prováděcími strategiemi; vítá skutečnost, že tam, kde je to možné, upravuje Komise postupy financování nástroje pro propojení Evropy (CEF); vyzývá Komisi, aby zvážila a prozkoumala situaci a přijala nezbytná opatření k odstranění těchto nedostatků;
295. lituje skutečnosti, že financování Unie určené na palubní jednotky je převážně využíváno vnitrostátním provozem a že nákladní doprava nemůže být z fondů soudržnosti podporována; opakuje, že nákladní železniční doprava je jedním z klíčových aspektů jednotného trhu;

296. vyzývá Komisi, aby zajistila, že nedostatky související s nekompatibilitou systému budou účinně odstraněny v průběhu příštího programového období;
297. domnívá se, že má-li být jednotný železniční trh funkční, je nutné plné zapojení dotčených účastníků trhu před přidělením finančních prostředků Unie; je toho názoru, že politika Unie pro železniční odvětví vyžaduje realistickou úpravu strategie, do které je třeba zahrnout odhad nákladů a přínosů, a vytvoření hospodářského modelu v členských státech, pokud dosud neexistuje, s cílem zajistit náležité financování a umožnit efektivní určování zdrojů;

Část XXIV – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 14/2017 s názvem „Přezkum výkonnosti vedení soudních řízení u Soudního dvora Evropské unie“

298. vítá zvláštní zprávu Účetního dvora; souhlasí s připomínkami a doporučeními v ní uvedenými;
299. kritizuje Soudní dvůr Evropské unie za to, že Účetnímu dvoru upřel přístup k některým dokumentům, které požadoval za účelem přezkumu jeho výkonnosti; připomíná Soudnímu dvoru Evropské unie, že členové Účetního dvora i jeho auditoři jsou při výkonu svých povinností vázáni mlčenlivostí a služebním tajemstvím¹; lituje, že nemohl být uskutečněn pohovor s referendáři, přestože při práci Soudního dvora Evropské unie sehrávají zásadní úlohu;
300. vyjadřuje politování nad tím, že od roku 2012 překračuje Tribunál opakovaně přiměřenou lhůtu, v níž má účastník řízení nárok očekávat vydání rozsudku; vyzývá Tribunál, aby předložil zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu, v níž tuto situaci vyjasní;
301. konstatuje, že po reformě justiční struktury Soudního dvora Evropské unie se přidělování soudců do senátů provádí podle pracovního zatížení v jednotlivých oblastech; rád by se dozvěděl, jak se toto přidělování provádí a zda existují specializované senáty pro určité oblasti; žádá o statistické údaje o pokroku spisů v rámci nového systému;
302. lituje skutečnosti, že Účetní dvůr vyloučil z výběru vzorků případy, které trvaly déle než dvojnásobek průměrné doby; domnívá se, že pro posuzování výkonu jsou důležité i jiné než typické případy;
303. navrhuje, aby pracovní jazyky Soudního dvora Evropské unie, zejména pro účely vedení jednání, byly rozšířeny na angličtinu, francouzštinu a němčinu, které jsou pracovními jazyky orgánů Unie; vybízí Soudní dvůr Evropské unie, aby se při provádění reformy jazykové praxe inspiroval osvědčenými postupy v orgánech Unie;
304. konstatuje, že referendáři mají velký vliv na rozhodovací proces Soudního dvora Evropské unie, ale že veřejnost nemá velké povědomí o jejich úloze ani o předpisech upravujících jejich jednání;
305. je znepokojen tím, že podle přehledu nejčastějších faktorů ovlivňujících délku písemné

---

¹ Viz Kodex chování členů Evropského účetního dvora, a zejména článek 6 tohoto kodexu, a Etické standardy Evropského účetního dvora, které se vztahují na zaměstnance, a zejména oddíl 4, který se týká služebního tajemství.

části řízení v Tribunálu zabere přijímání a zpracování procesních písemností v soudní kanceláři 85 % potřebného času; klade si otázku, zda má soudní kancelář dostatečné zdroje;

306. je znepokojen tím, že případy, v nichž vyvstávají otázky důvěrnosti, řeší Tribunál příliš dlouho;
307. bere na vědomí proces přidělování případů postoupených soudům; žádá Soudní dvůr Evropské unie, aby poskytl pravidla upravující postup přidělování v obou soudech;
308. konstatuje, že v letech 2014 a 2015 bylo přibližně 40 % případů projednávaných Tribunálem přiděleno mimo systém střídání, což zpochybňuje systém jako takový; zároveň u něj vyvolává pochybnosti skutečnost, že jsou spisy v rámci Tribunálu přidělovány na základě uvážení; vyjadřuje politování nad nedostatečnou transparentností tohoto postupu;
309. je znepokojen tím, že jedním z nejčastějších faktorů, ovlivňujících dobu vyřizování věcí v Soudním dvoře Evropské unie jsou soudní prázdniny; navrhuje, aby v tomto období byla kromě případů se zvláštními okolnostmi povolována slyšení a jednání týkající se širší škály případů;
310. konstatuje, že na délku vyřizování případů má vliv i pracovní neschopnost z důvodu nemoci, mateřská/rodičovská dovolená nebo odchod ze zaměstnání referendářů; žádá Soudní dvůr Evropské unie, aby zvážil možné alternativní metody řešení dočasné nepřítomnosti a aby zajistil hladký průběh práce;
311. domnívá se, že zdroje nejsou mezi soudy sdíleny rovnoměrně a nezohledňují jejich příslušnou pracovní zátěž; navrhuje, aby se oddělení zajišťující výstupní kontrolu rozsudků (cellule des lecteurs d'arrêts) vkládalo do případů projednávaných v Tribunálu v pozdější fázi;
312. vyzývá členské státy, aby zajistily, že rozhodnutí o jmenování nových soudců budou přijímána v dostatečném časovém předstihu před datem odchodu jejich předchůdců ze zaměstnání s cílem zaručit bezproblémové předání pracovních úkolů;
313. je znepokojen univerzálním přístupem, který Soudní dvůr Evropské unie uplatňuje v různých fázích procesu; radí Soudnímu dvoru Evropské unie, aby stanovené lhůty upravil podle typologie a složitosti případů;
314. konstatuje, že významný objem případů obou soudů představují záležitosti týkající se duševního vlastnictví; vybízí Soudní dvůr Evropské unie, aby přezkoumal způsoby, jak postupy v těchto případech zjednodušit, a zvážil, zda by nebylo vhodné, aby výzkumné a dokumentační služby Soudního dvora prováděly předběžný přezkum;

Část XXV – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 16/2017 s názvem „Programování rozvoje venkova: mělo by být méně složité a více zaměřené na výsledky“

315. při přípravě programového období po roce 2020 ve snaze posílit zaměření na výkonnost a výsledky, zvýšit propojení mezi programy rozvoje venkova a dalšími programy a zlepšit posuzování toho, jak programy rozvoje venkova přispívají ke strategickým cílům, vyzývá:

- a) Komisi, aby zajistila, že její politické návrhy budou obsahovat informaci o tom, jak bude posílen vzájemný soulad mezi jednotlivými programy prostřednictvím dalšího rozvoje požadavků;
  - b) členské státy, aby do roku 2022 upřesnily, jak budou mechanismy koordinace, doplňkovosti a synergie realizovány, sledovány a vykazovány v kontextu rámcových cílů a pravidel Unie;
316. žádá Komisi, aby do konce roku 2020 přezkoumala koncepci programových dokumentů s cílem zjednodušit jejich obsah a snížit počet požadavků pro programové období po roce 2020; domnívá se zejména, že by měla omezit strukturu programových dokumentů na ty prvky a možnosti, které jsou podstatné pro správné plánování, provádění a monitorování výdajů na rozvoj venkova;
317. vyzývá Komisi, aby spolupracovala s členskými státy na tom, aby do konce roku 2018 zajistily, že rozšířené výroční zprávy o provádění budou v roce 2019 poskytovat jasné a úplné informace o výsledcích programů a požadované odpovědi na společné hodnotící otázky budou sloužit jako lepší základ pro následující programové období;
318. vyzývá Komisi, aby při přípravě programového období po roce 2020 přesněji vymezila – se zřetelem k hlavním cílům Unie pro zemědělství a rozvoj venkova – ty druhy ukazatelů, které mají být stanoveny k hodnocení výsledků a dopadu intervencí v oblasti rozvoje venkova; domnívá se, že by Komise v této souvislosti mohla využít zkušeností a řešení, která již vyvinuly jiné mezinárodní organizace (například WHO, Světová banka a OECD) a která se zaměřují na výkonnost a výsledky;
319. zastává názor, že Komise musí zajistit kontinuitu toho typu investic, které se v současné době provádějí v rámci druhého pilíře společné zemědělské politiky a které jsou zásadním nástrojem financování pro podnícení hospodářského růstu, podporují konkurenceschopnost, inovace a zaměstnanost ve venkovských a horských oblastech zaostávajících regionů a zajišťují udržitelný rozvoj venkova;
320. žádá Komisi, aby podporovala a usnadňovala spolupráci a vytváření sítí mezi členskými státy, aby se tak mohly šířit osvědčené postupy pro měření výkonnosti vytvořené na vnitrostátní úrovni do konce roku 2020;
321. žádá Komisi, aby pro programové období po roce 2020 posoudila a vyhodnotila zkušenosti z provádění současného systému do konce roku 2020 včetně:
- a) dopadu výkonnostní rezervy a toho, jaké alternativní mechanismy by mohly lépe zvýšit výkonnost;
  - b) vhodnosti a měřitelnosti ukazatelů výsledků, které umožňují přístup k výkonnostní rezervě, a
  - c) využívání finančních sankcí k řešení nedostatečné výkonnosti;
322. vyzývá Radu a Komisi, aby před přijetím dalších legislativních návrhů v polovině roku 2018 uvažovaly o sladění své dlouhodobé strategie a tvorby politik s rozpočtovým cyklem a o tom, že před sestavením nového dlouhodobého rozpočtu provedou komplexní přezkum výdajů;

323. domnívá se, že s cílem umožnit schválení programů rozvoje venkova již na začátku příštího programového období by měla Komise ve svých legislativních návrzích uvést, jaké obsahují změny v časovém rozvrhu koncepce politiky, v podobě programů a v jejich provádění, aby bylo zajištěno, že programy rozvoje venkova bude možno schválit na začátku příštího programového období, a tím bude umožněna jejich včasná realizace od roku 2020;
324. je toho názoru, že při rozhodování o délce trvání VFR je nezbytné nalézt správnou rovnováhu mezi dvěma zdánlivě protichůdnými požadavky: na jedné straně potřebou, aby celá řada politik Unie – zvláště ty, které patří do sdíleného řízení, jako je zemědělství a soudržnost – fungovala na základě stability a předvídatelnosti závazku nejméně sedmi let, a na straně druhé potřebou demokratické legitimacy a odpovědnosti, které jsou výsledkem synchronizace jednotlivých finančních rámců s pětiletým politickým cyklem Parlamentu a Komise;

Část XXVI – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 17/2017 s názvem „Intervence Komise v řecké finanční krizi“

325. děkuje Účetnímu dvoru za přípravu komplexní zprávy na velmi významné téma, které úzce souvisí s činností Výboru pro rozpočtovou kontrolu; vyjadřuje politování nad tím, že vypracování zprávy o auditu trvalo tři roky; zdůrazňuje význam toho, aby zprávy byly správně načasovány, protože by to podstatně usnadnilo práci Komise a Parlamentu;
326. vyjadřuje politování nad skutečností, že Účetní dvůr měl v rámci auditu finanční pomoci Unie určené Řecku, který byl řízen trojkou sestávající z Komise, Evropské centrální banky a MMF, jen omezený mandát a neobdržel od ECB dostatečné informace; vybízí ECB, aby v duchu vzájemné spolupráce poskytla informace umožňující Účetnímu dvoru širší přehled o využívání finančních prostředků Unie;
327. uznává složitou hospodářskou situaci v celé Evropě a zvláště obtížnou politickou situaci v Řecku během provádění finanční pomoci Unie, jež měla přímý dopad na účinnost provádění této pomoci;
328. zdůrazňuje zásadní význam transparentnosti při využívání finančních prostředků Unie v rámci různých nástrojů finanční pomoci uplatňovaných v Řecku;
329. žádá Komisi, aby zlepšila obecné postupy při navrhování programů podpory, zejména tím, že vymezí rozsah analytické práce potřebné k odůvodnění obsahu podmínek a v příslušných případech označí nástroje, které by bylo možné v daných situacích použít;
330. zdůrazňuje, že je třeba, aby Komise zlepšila způsob, jakým monitoruje provádění a spouštění reforem, aby mohla lépe identifikovat správní nebo jiné překážky bránící jejich účinnému provádění; dále se domnívá, že Komise musí zajistit, aby měla zdroje nezbytné k provedení takových posouzení;

Část XXVII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 18/2017 s názvem „Jednotné evropské nebe: změnila se kultura, avšak nebe jednotné není“

331. poukazuje na skutečnost, že iniciativa Jednotné evropské nebe nebyla provedena v plném rozsahu, což bylo způsobeno vzdorem některých profesí v letovém provozu, které brání své vlastní výsady, a také nedostatkem politické vůle členských států splnit

požadavky nutné k provedení této iniciativy;

332. vyjadřuje politování nad skutečností, že ačkoli se Unii podařilo odstranit pozemní hranice mezi členskými státy schengenského prostoru, doposud se jí nepodařilo odstranit vzdušné hranice mezi těmito členskými státy, což vede ke společným ztrátám ve výši 5 miliard eur ročně;
333. konstatuje, že je zapotřebí přezkum a aktualizace ukazatelů za účelem zefektivnění systému sledování výkonnosti letového provozu; vítá skutečnost, že Komise uvádí, že přezkum probíhá; zdůrazňuje, že účinný přezkum ukazatelů vyžaduje přesné a náležité údaje;
334. poukazuje na skutečnost, že zavedením iniciativy Jednotné evropské nebe by v odvětví letecké dopravy došlo k 10% snížení emisí CO₂, což by výrazně napomohlo ke splnění závazků stanovených Pařížskou dohodou;
335. žádá Komisi, aby podrobněji prozkoumala cíle společného podniku SESAR, které nemusí být uplatnitelné v současné situaci, kdy by iniciativa Jednotné evropské nebe ještě nebyla zavedena, neboť by mohlo dojít k tomu, že by byly zavedeny v systémech letového provozu, které nejsou schopny vzájemně spolupracovat;
336. žádá Komisi, aby předložila podrobné informace své smlouvy s organizací Eurocontrol s cílem monitorovat vynakládání peněz daňových poplatníků Unie;
337. poukazuje na to, že je třeba, aby byly vnitrostátní kontrolní orgány nezávislé a aby byly vybaveny dostatečnými finančními a organizačními zdroji;
338. žádá Komisi, aby informovala věcně příslušný výbor Parlamentu o tom, z jakého důvodu nezažila řízení o nesplnění povinnosti, pokud jde o zavedení funkčních bloků vzdušného prostoru, které měly být zprovozněny v roce 2012, avšak doposud zprovozněny nebyly;

Část XXVIII – Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 21/2017 s názvem „Ekologizace: komplexnější režim podpory příjmů, dosud bez environmentálních účinků“

339. vítá doporučení Účetního dvora a vyzývá Komisi, aby tato doporučení a připomínky obsažené ve zprávě Účetního dvora zohlednila při svém dalším postupu;
340. konstatuje, že je na novou ekologickou složku vynakládána značná částka, která představuje 30 % všech přímých plateb SZP a téměř 8 % celého rozpočtu Unie; se znepokojením poznamenává, že tato částka neodpovídá míře ambicí, kterou tato ekologická složka skýtá; žádá Komisi, aby tuto skutečnost zohlednila při přípravě reformy SZP;
341. lituje toho, že je i nadále nejasné, jak má ekologizace přispět k širším cílům Unie týkajícím se změny klimatu; žádá Komisi, aby vytvořila specifický akční plán pro ekologizaci v rámci nové reformy SZP, v němž by byla jasně popsána příslušná intervenční logika a stanoven soubor konkrétních, měřitelných cílů;
342. je znepokojen tím, že nástroj ekologizace zůstává opatřením na podporu příjmů, který umožnil zemědělcům zvýšit jejich příjmy až o 1 %, přičemž v mnoha případech nestanovil žádné povinnosti ani náklady spojené s jeho uplatňováním, což zpochybňuje

samotný smysl tohoto financování; žádá Komisi, aby vypracovala přísnější pravidla pro zemědělce a současně zabránila nadměrnému využívání výjimek;

343. je znepokojen mírou složitosti a transparentnosti ekologizace a samotné SZP; žádá Komisi, aby program ekologizace i celou SZP zjednodušila, aby se zvýšila míra transparentnosti a bylo zamezeno vysokému riziku jejich zneužití a dvojího financování;
344. je obzvláště znepokojen závěrem Účetního dvora, že ekologizace pravděpodobně nezajistí významné přínosy pro životní prostředí a klima, a žádá Komisi, aby přehodnotila existenci tohoto nástroje a možnost investovat značné prostředky na ekologizaci jinam, totiž do již existujících, často se překrývajících programů, které prokázaly, že jsou efektivnější a smysluplnější;

o

o o

345. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Účetnímu dvoru a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* (řada L).